

સિદ્ધરાડિતનાવકે
તથા
નરસીંહ મેહેતાની

જીત્તર ક્રિયા
યેશ્વોને ભક્તિ તથા ઉપોદેશિષે
સાચો દ્વાર કરનાર.

મેહેતા પ્રભાશંકર રામજીભુ.
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ત્રીલોકેશ્વર ગણપતી ડીકોરના.
અમદાવાદ મધ્યે.

હાનસાલ મગનલાલે પોતાના સિ
ખમિસમાં છાપી છે.

મેડાલ્ડુલ્ડુ જાગણ કરાવેલ મુલ્ય
તેની દુનમાં

સંવત ૧૯૩૮ શકે ૧૯૮૩

ત્રિવેણી જાનાર

૨સિદ્ધરંગ કિર્તનાવળી.
તથા.

નરસિંહ મેહેતાની ગિત્તરક્રિયા

વૈશ્વવોને લક્ષ્મિ તથા ણિપદેશ વિશે
સારોદ્ધાર કરનાર.

મેહેતા પ્રભાશંકર શાંભજી.
છપાવી પ્રસીધ કરનાર.

ખુડસેલર ત્રીલોચન રણછોડદાસે
જનમદાવાદમાં

છગનલાલ મગનલાલે પોતાના ગિ-
તા પ્રેસમાં છાપી. દેશપાંત્ર લઘુચાગળ
દુરગોવીંદ ખુશાલની દુકાનમાં.

સંવત ૧૯૩૮

સને ૧૯૮૩

૫૫૭

પ્રસ્તાવના.

પદ કાવ્યના પેહેલા ચરગના કવિ સુરદાસ, તેણે
 તુલસીદાસ બીજા ચરગે નરસીંહ મેહેતો મીરાંજી
 ઈ ત્રીજે ચરગે રણછોડ, દયારામે વીંગેરે ગણી
 તેમની કવિતા લીધી છે. પણ જિત્તમમાં જિત્તમતે
 સુરદાસને તુલસીદાસની ગણી છે. આ કિર્તિનાવ
 જીમાં જ્ઞાન લક્ષ્મીને વૈરાગ્ય જોત્રણે છે ને જોયો ને
 ને પ્રેમ જોય તેવું તેને દૂળને લાલ્મ જાણેનાર છે.
 આવાંચીને વીચાર કરશે ને તે પ્રમાણે વર્તીશે તે
 ભગવત ગીતાને પેદાંતનું તત્ત્વ આ કીર્તનોમાં છે
 માટે સરવે મુમુક્ષુ અધિકારીઓને ધ્યાનવાની લ
 લાભણ કરું છું.

મેહેતા.

પ્રભારાંદર શાંમળજી

સહી

રસિક રંગ કિર્તનાવળી.

દોહરો.

સુર સુર તુલસી શરી, બીડ ઘન કેરાવદાસ;
ફળિ કે ફલિ બદ્યોત સમ, ન્યાં ત્યાં કરત પ્રકારી.

પદ. ૧ રાગ ધ્રુપદ.

ટાંડવગતી મોડ ન્રપે, તાવ્યત બિન માલી. ટાં
પંપંપં પગ પરકત, ફુંફું ફું ફું ન બિપર;
બંબંબં બિનતિ કરત, નાગ વધુ ઘડી. ટાં
સંસંસં સનકાદિક, નંનંનં નારકાદિક;
ગંગંગા ગાંધર્વીદિક, ગાયત દેતાલી. ટાં
સુરદાસ પ્રભુકી બાની, કીનકીનકું ન બની;
ચીંચીંચીં ગરણ ન દેત, નાથીલીજો કાલી. ટાં

પદ. ૨ રાગ ધ્રુપદ.

બાંસુરી બલ્લઠ જાન, રંગસે મોરારી; કેક
બાંસુરી કી ધુન સુનત, રાંકરકી તાલી છુરી;
બેદ પદ ત લૂલગાયે, બ્રહ્માબ્રહ્માચારી. બાં

તલપલકે જીવમોહે, મોહે પંછી તારી;
 ગોકુલકે ગોવાલ મોહે, મોહી જીભ તારી જાં
 તમુના તલપકીત રહ્યો, સુધના સંતારી;
 સુરદાસ મદન મોહન, ત્રીન લોક ત્યારી જાં

પદ.૩ રાગ માઝૂ.

દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે, ક્રોધે તરીરે જા
 ન ક્રોધે તરીરે. દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે
 દેકા લેત જંજર ખીજી ખીજી જીતતા રાસ
 રંગ સાથે તરીરે. દધી સુત ના રાગે સોડી
 પાય ફીયો મન મોહન. તલેકર માણી બેય
 ધરીરે. દધી ના રાગડી ગ્રાસ ફરગઈ રા
 ઘે. રાધે ચતુર ખરીરે. દધી ના રાગ સાત
 ફરી ફરી જે રોશ જાગ્યો. રાહરત્ર માણિકી
 બેડ ધરીરે. દધી સુત ના રાગ સુર ફહે પ્રભુ
 જે ખીધ દેખી. રાધે પાય પરીરે. દધી ના રાગ

પદ.૪ રાગ ખિડાગ.

હરિ વિમુખકો સંગ, તબ મન હરિ વિમુખકો સં

गाढ्याकी संगत कजुधि विपिनतापउतल
 लनमेंलंग तातनमन हरीचिमुजकेसंगताटेकु
 शाकुट कुं कया कया सुनाबे ॥ मुरख मोडे नग
 गापा रीगाए पाणीजाएनलेहे ॥ नीत्यक
 रेसतसंगतातनमन हरीगारा कागकुं कया
 कपूर युगावता ॥ ध्याननाह्नतगंगाज
 रकु कवा जगर कोलेपन ॥ भ्रुकटजालूष
 एजंगतातनमनताउतावसीयसकुं पय
 पान पितायत ॥ वीष नतनेरेलोरींग
 ॥ सुरकुहे प्रेनुकाली कामलीजा ॥ यडेन
 दुब्ने रंग ॥ तनमन हरीचिमुजकोनासा

रसाजी.

धधि सुतके नीये जसे ॥ मोती सुतकेजीया
 सोमंगे फीननायका ॥ राम करो जहरीरि
 तरणी तरीबानेतनेरा ॥ तरणी फो प्रणामा
 नजहमबुभकुहेतहे ॥ जेमकुहे घनरामा
 हसतकहायाहे कहा ॥ हजनेको मयपुर ॥

યા બતાવેંગે ગરોળા યુ મારયો ચ્યાનુરાગ
 રેરે ચંદ મનથ નાા ખ્રહ સંભેગ નફીત ॥
 વે ફરપે ચીતો લીખ્યો ॥ વેચ બલ્લવીખીત ॥
 ફુલે ચંદ છંદ પદ સુરે, ફુલે ખિહારીદાસ
 યો પાઈ તુલસીદાસ ફી, ફેરી વફવિત ખિલા

સ. ૫

તુલસીદાસનાં પદ.

પદની રાગખીણ

લલનકો પરિમાન, જો સો ફરિ લલનકો પરિ
 માના નલ તરે પારીનાં ના જો સો ફરિ લલ
 નકો પરિમાના રેકા ચલત તારા ને ચલ
 ત મંડળ ॥ ચલત રવિ રશિનાં ના દાસ
 ધ્રુવકુ જીવી ચલ પદવી ॥ રામકે દિવાન ॥
 જો સો ॥ પા જંધમ લીલડી જનત શુનક
 ॥ ચલ ત નત ખિમાના ॥ ઊંચ પદ વી ની
 ચ પામી ॥ ચાગતે નીશાના જો સો ॥ રાસ
 ચનકે દરી રીશ છેદે ॥ ફર ગ્રહે સારંગ પ્રાના

वीलीषण्डं लंकदिनो॥ लक्तपोताडोन्न
 नाभेसो॥ ३॥ निगमन्नदीसाण्यपुरे॥
 सुनो संत सुन्नना॥ दारस तुलसी सरन
 ग्नाभे॥ राजीभेलगवाना॥ भेसो॥ ४॥
 सांजीभो.

पारसमणिके संगथी॥ इयन्नलर्ध तरवारा
 तुलसी जिनमे तीन रहे, धार मार जादर
 सजन दियो गंगा रहे, सजपथर साखीगराम
 सजयनस्पति हे तुलसी, नके हरे रामार
 दया धरभको मूल रहे॥ पाप मूल जनिमान
 तुलसी दया न छांडी भो॥ नजलग घरमें प्रानउ
 परधन पथर ननीये, परस्त्री मात समान,
 भेते करे हरि नहि भीजे, तो तुलसी दास नम
 तुलसी तरीयारंकी, जपनी रहे नको य;
 हे करीनी रहे जपनी, अंत मूले ती होय
 यीत्र कोरं धारपद, लर्ध संतनदी लीड;
 तुलसी दास यस्तन घरे, ती नक करे रघुवीर

(८)
 पह. २ राग जिहवा

मोहनी मन हरणामाया मोहनी मनहरण
 तयंयल यपल जीरातु सोपन त सजलस
 रंगधरणाभा या मोहनी मनहरणाटेकाली
 कामजाण विजोकी मोरे त दुपे नांना चरणा
 लोगी जा सज पीस जाते तान्ने श्रीयाचरीकर
 एताभाया मोहनी तारा रोषे रांकर धम्ब
 ह्या त नारद जनसे हरणा हास्त तुलसी
 लाग्य जीघडे त गये रघुवर रारणाभायाबाउ

मीरांजाठिनां पह.

पह. १ राग कल्याण

नाथि तुम ननत हो सज घटकी त मिरांलक्ष्मी
 हर पेर गटकी त नाथि तुम ननत हो सज घटकी
 नहो धोर्छ मीरां देखे समराणी तो पुनन
 त सीतापलकी त साखंगराम दु तुलसी यड
 ये त तो लाल तीलडु जीये टीजकी त नाथि

રામ મંદીરમાં મીરાં બાઈ નાચતા તાલબ
 નવત ચુટકી ૥ રૂમ રૂમ રૂમ રૂમ જાલત ધુ
 ઘરા ૥ તાલ તલત ધું ઘટકી ૥ નાપિતુ મા રા
 વીખના પ્યાલા રાણા ૥ જો લેલ્યા ૥ રાસા ધુ
 સંગત સીરાં જાટકી ૥ ફરી ચરણા મૃત પીંગ
 ઈ મીરાં ૥ જામૃતકી ને સી ઘટકી ૥ નાપિ ૩
 સુરત દોશ પર ચલી જો ધારો તો રીરગા
 ગર પર મટકી ૥ મીરાં ફે પ્રેલુ ગીર ધરના
 ગુણા ૥ સુરતા ચલી ને સી નટકી ૥ નાપિ ૪

પદ ૨ રાગ સોરઠસાંમેરી

રામજીજો લાલ રાજે રાણા ૥ પ્રેલુ ૬
 લાલ રાજે રાણા ૥ ટેકા કોઈ તો ફેરે
 મીરાં નઈ રે જાવરી ૥ કોઈ તો ફેરે મદમા
 તી રાણા ૥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા
 ૥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા ૥ રામજીજો
 રાજાંધીને મીરાં નાચે ૥ રાણા ૥ રામજીજો
 જાણી જાણી વાટે મારા પ્રેલુ ૬ પદારથ

પાતેણીને વારે મારે બનવું રાણાનું પારિવાર
 ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાનુણા ચરણ
 કમળ ચીત રાંજો પારાણાનું પારિવાર નથી પાંચ

પદ ૩ રાગ સોરઠ

મેં તો હરદે માં જોળે યા રામરે પારાણા ધેર
 નહિં જાવું પાગલાં જાણુ સોના ચુડી સો
 તુને પાગલાં તું જો કાવળ ફાર પાગલાં ત્વ
 ખે જાણુ તું માળ વોરે પાગલાં ઘોડલીયો
 ની બેડે પામીરાં ધેર જાવો ને સો મેં તો હરદે
 માં પાગલાં સોના ચુડી સો હું તો પંથર પછાડુરા
 ણા પાગલાં તું જો કાવળ ફાર પાગલાં ફાધીને ઘોડ
 માલ ખે બનાં જોતો પાગલાં દેને શ્રાદ્ધ
 ને દાનરે પારાણા ધેર નહિં જાવું પારાણા
 ણા જો કાગળ લખી મોડલેરે પાગલાં મી
 રાંને હાથ પાસાં ધુની સંગત છોડી દોને
 તમને મેહેલાંની કું પટરાણીરે પામીરાં ધે
 રા પામીરાં ખાઈ કાગળ લખી મોડલેરે

गदैन्यो राणाने हथिग रागपारतमे छांड़ी
 छेने गतमे वसो साधुने साथरे ॥ राणाणा
 मेंतो ग रा ल्नाछरे साथीडा सांढणी राणागा
 रो; मारे न्वुं ते सो डोरै ॥ राणा लु तारा
 रागमां मारे ॥ पाणी पीधानो छे दोशरे ॥
 राणाघेरा मेंतो गापा मीरां ने गीरघर भ-
 ज्या, नागर नंदा लु नी लेडा ॥ ज्नाछ मीरां दे
 मारो स्वाभि रा मजीयो ॥ जेतो पुरे मारा
 मनडाना डोड ॥ राणाघेर नहीं ज्नावुं ग मेंतो

पद्यः ४ राग परज.

मणे तो हरिजन मजनेरे ॥ दुरीजन दूथी रण
 नेरे ॥ गोविंदातुं प्राण हमारोरे ॥ मने नुग
 खागे ज्ञाशेरे ॥ मने तो मारा श्री कृष्ण लाने
 रे ॥ ज्नीनुं भारी नबरे न ज्ञायेरे ॥ देहेरी ते
 ते देहेरा छेरुं रे ॥ संतो ने तो धाछिने मजी

साजी.

८

मीरां हविनी जाडडी, रहेतां संत हनुरा

દુષ્ટ દુરીનન વેગળાપ મારાં સંતાં માંચ ફલુ
 રાગો વીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે, મને નુગલા-
 જ્યો ખારોરે ॥ દેશ ॥ ૧ ॥ ॥ સ્વાખી ॥ ॥
 રાણો કાગળ મોકલે ॥ દેન્યો મીરાંને હાથી
 સાધુ સંતો તમે છોડી દો ॥ તમે જાંવો રાણાની
 સાથી ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નુગ
 લાજ્યો ખારોરે ॥ રા ॥ લનવ્યું મહીયર ॥
 સરી ॥ તમે લનવ્યાં માને ખાપે ॥ લનવ્યું રા
 ણા ॥ નું મેડવ્યું, તમે લનવ્યું મેલિ ॥ ખાપે
 ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નજા લાજ્યો
 ખારોરે ॥ ૩ ॥ વિખજા પ્યાલા રાણે મોક-
 લ્યા ॥ દેન્યો મીરાંને હાથી ॥ જ્ઞ મત સર-
 જાં જારોગીયાં ॥ શ્રી કૃષ્ણજ્ઞે જાલ્યો હાથે
 ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નુગ લાજ્યો
 ખારોરે ॥ ૪ ॥ રાણી દાસી મોકલે ॥ નર્થ નુ
 જ્ઞો મીરાંના મોલ ॥ મીરાં ખેડાં લનન ફરે
 શ્રી કૃષ્ણજ્ઞે જાપ્યો ફોલા ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણ

હમારોરેતામનેનુગલાજ્યોખારોરેતાપા
 રાણોફીસેરાતડોતાઝોધેચડીયોનુપા
 ખડગતાણીમારતાંતાતેણેદીઠાંસાતસ્વર
 પાગોવીંધાતુપ્રાણહમારોરેતામનેનુગલા
 જ્યોખારોરેતાડામનવેગીસાંઢણીરુંઢા
 ડીપમારેનવુંસોસોફોસારાણાજીતા
 રાદેરામાંમારેપાણીપીધાનોદેરાજો
 વીંધાતુંપ્રાણહમારોરેતામનેનુગલાજ્યોખા
 રોરેતાજારસતનુગમાંફરીપ્રીતડીપ્રનુ
 નિતનિતદેનેદેદારાફળનુગમાંહવેપ્રનુ
 તમેતારખેફરતાતિરસફારાગોવીંધાતુપ્રા
 ણજમારોરેતામનેનુગલાજ્યોખારોરેતાડ
 મૈચરમારુમેડયું,સાસરીયુંચીતરોડતા
 મીરાંનેગીરધરમળ્યામારામનનાતેપુશ્પા
 ફોડાગોવિંધાતુંપ્રાણજમારોરેતામનેનુગલા

પદ ૫ રાગફલ્યાણ.

ફરીજનનેમળેમારીકુંઠેલગાવુંપ્રનુજન

જ્ઞે મળે મારી કહે લગાવું ॥ ટેકા સંતો ના સં
 ગમાં હુંડત પાઈ રે ॥ મારે પેલા જ્ઞે મની જો
 જાઈ રે ॥ હરી ॥ ૧ ॥ સંતો ના સંગમાં સંક
 ટ ફરી જાં ॥ મારાં ફુજને ઘણી દર દળીયાં
 ॥ હરી ॥ ૨ ॥ દાકા પિતા તાઈ જાં ધની જોડી
 ॥ જંતે કોરો લેશે છોડી ॥ હરી ॥ ૩ ॥ સંત સા
 રીયાં ને સંત મહીયરીયાં ॥ મારે સંત તે
 તારે પેરિયાં ॥ હરી ॥ ૪ ॥ મહિયરની મરજ
 ઘામેલી ॥ મારા સંતોની જાંધી છે જેલી ॥ હ
 રી ॥ ૫ ॥ જાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર
 ॥ હુંતો ચરણ કમળ ચિત સાગર ॥ હરી ॥ ૬ ॥

પદ ૩ રાગ મારૂ.

મોહ ન લાગત પ્યારા ॥ રાણા ॥ મોહ ન લાગ
 ત પ્યારા ॥ ટેકા ॥ નકી કલાસે હાલત ચાલત
 ॥ જોલત પ્રાણ જાધારા ॥ તી નકી કલામે
 રાજ જુગ જુલ્યો ॥ જો હી પુર પહે ન્યારા ॥ મો
 હના ॥ ૧ ॥ તુ મહી જુઠેને જમહી જુઠે ॥ જુઠે

जे शब्द पेसारा ॥ स्त्री पुश्चको संजंघनुहे
 तो दूख्यो हैयो तुमारा ॥ राणाणु मोहनार
 ॥ तुमहीको जरयंगा इमारी ॥ इमकुलगा
 जो डारा ॥ दोरी अह्मांउमां व्यापी रहोइगा
 सो नीबवर इमारा ॥ राणाणु मोहनार ॥ ३ ॥
 साणु पीतांबर मोतनकी भाणा ॥ लेछ अ-
 गनमें नयारा ॥ छाप तीलड तुलसीनीमा
 ला ॥ साधु संग निस्तार ॥ राणाणु नाहा
 मीरांजाछे इहे प्रलुगीरधर नागर ॥ रारणुको
 धीरद संलारो ॥ हरीके ललन भिन्न लेही
 न जोओ ॥ धीक मुनरा ॥ लनमा रा ॥ राणाणु
 मोहनलगत प्यारा ॥ प्या

पद ७ रागगोडी.

जरन डरेछे मीरां रांझी ॥ जित्नी जित्नी जरन
 डरेछे ॥ टेका भाणीधर स्वाभि भारे मंदिरप-
 धारो ॥ सेवाइदुं दिन रातडी ॥ जित्नी जित्नी
 दूखनारे तोराने दूखनारे ॥ गनरा ॥ दूखनाते

झर झूल पांझरी ग जिल्ली जिल्ली ग रा झूलनी
 ते गादीने झूलना ते तकी गता झूलनी ते पा
 थरी पछे डी ग जिल्ली जिल्ली ग रा पय पझवान
 ने मीठार्थ मेया ग सेवैयाने सुंदीर दहिं डी ग
 जिल्ली जिल्ली ग रा पय पिंग सोपारी गेलयी
 तन वाझा ग झुथा युनाथी पांन जी डी ग जिल्ली
 जिल्ली ग पा सेल जी छा युं ने पासा भंगायुं
 ग र भवा ज्ञायो तो ननय रात डी ग जिल्ली जिल्ली
 ग रा ज्ञार्थ मीरां इहे प्रलु गीर धर नागर वा
 जारा तमने जेता मां ठरे ग्रांझरी ग जिल्ली

पृष्ठ ८ राग देशी झेर

मुझ डानी माया लागीरे मोहन प्यारा पाटे
 मुझ डु में नेयुं तां ग सज्जन गुण थयुं जां ग
 मन भां रहुं न्यां रे ग मोहन प्यारा गी ग
 मुझ डुं नेवाने माटे ग सही डी धुं रीर साटे ग
 ग डी हुं तो सुधी बाटे रे ग मोहन प्यारा ग रा
 संसारीनुं सुझ केवुं ग ज्ञां ज्ञवाना नीर नेयुं ग

ते तो तुम्ह दूरी देवुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ उासं
 सारीनुं सुज डायुं ॥ परणीने रंजयुं पाछुं ॥
 तेने हुं तो रीद न्नयुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ४॥
 परणुं तो प्रीतम प्यारो ॥ ज्ञजंउ सोहगमरो
 ॥ में तो डर सा ह्यो तारो रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ५॥
 मीरां देहे जलिवारी ॥ भने जेइ जारो तारी ॥
 संसारपी रही न्यारी रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ६॥

पद. ८ राग हल्याण.

जावत मोरी गलीयन में गीरधारी ॥ में तो
 छुपे गछ जलकी भारी ॥ जावत मोरी गली
 यन मे पाटे ॥ इ सुं जल पाघ डेसरीया न्नभा
 ॥ छिपर दूख हुन्नरी ॥ भुगट छिपर छत्रजि
 राने ॥ कुंणकी छजी न्यारी ॥ जावत ॥ १॥
 डेसरी गीर दरी जार्छ कोलेंघो ॥ छिपर जं-
 गीयां हे तारी ॥ जावत देजी कश्म मोरा
 री ॥ छुपे गछ राधे प्यारी ॥ जावत मोरी ॥ २॥
 ॥ मोर भुगट मनोहर सोहीजे ॥ नयनी की

छप्पी न्यारीगा गले मोतनही भालजिराने
 गायरन इमल जलिवहारीगा भावत मोरीगा
 डिल्ली राधे प्यारी अरन करतहेगा सुननेक
 श्रमोशरीगामीरां कहे प्रलुगीरधर नागर
 गायरन इमल परवारीगा भावत मोरीगा

पद १० राग भाङ्ग

नहिरे विसाइ हरीगा अंतरमांथी नहिरे
 विसाइ हरीगा राभजी सुरतना राभजी-
 यारेगा नेतामां नगर हरीगा अंतरमांथी
 नहिरे विसाइ हरीगा राधत गोदुल धतम
 पुरांने नगरीगा ते जिय नुमनां लरीगा अंत
 रमांथीगारा प्रंदाते वनही कुल गलनमेंगा
 गौधेन आशे हरीगा अंतरमांथीगा दुगल
 जनुमनानां नीर लरवा गथांतां गावाला
 सीरपर गागर धरीगा अंतरमांथीगा राहा
 थीने घोडा भाल जेन्नतागा तारी रंगे नआ
 वे नरीगा अंतरमांथीगा पेामीरां आछि कहे

प्रलु गीरधर नागरा वरतो वीठसने वरीरा
 अंतरभांथीनिहिरे विसावु हरीरादा

पद. ११ रागसोरठ. मीरांतो.

आन मारे साधु नननो संगरे राणा मा
 रां लाव्य लज्यां साधुरे नननो संगने
 हरीजे रामलु चडे ते योगाणे रंगरे रा-
 णा मारां लाव्य लज्यां राणा साधुट नननो
 संग न हरीजे रामलु पाडे लननभां लं
 गरे राणा मारां गा अउ सट तीरथे संतो
 ने यरणे रामलु कोटी कासी नेसो जेगं-
 गरे राणा मारां गा रा नींदरे कर शे तेतो
 नई कुं नरी रामलु थरी आधणा अपंग
 रे राणा मारां गा जाठ मीरां इहे प्रलुगी
 रधर नागुण रामलु संतो नी रन मारे रा
 रे राणा मारां लाव्य लज्यां डा

पद. १२ रागसोरठ.

राणा लुं तो आह वेरागएछुं मारे इदी

ઝેલખાવો નીલ નામરે ॥ રાણાજીનામા
 રી સુરતા લગવાન સે લાગીરે ॥ રાણાજી
 ૧ ॥ સાધુ જાવ્યા પદ્મલાલને ॥ મારો ચાર
 તંના ॥ ધુણી પાણી સાયરો, ઝેની સ્વધાપ્ર
 માણે ઝંનરે ॥ રાણાજી હુંતો જાદવેરાગણધું
 ૨ ॥ રાસાધુ સંગે મીરાં રમેરે ॥ જાવ્યા હાથસે
 હાથાતન ચોખા મન લાજસી મારે, નૈણે
 તે ધીની ધારરે ॥ રાણાજી હુંતો જાદવેરાગ
 ૩ ॥ સંત હમારે રીર ધણીરે ॥ હમ સંતન કીદે
 હા ॥ માંથે તે નવધરાં ઉત્તર્યાંરે મારે ॥ દાંડ્યાં
 તે ઊતરો સ્નેહરે ॥ રાણાજી હુંતો ૧ ॥ રાસા
 ધુદેખી મન હસેરે ॥ હસે મારી દેહારોમે
 રોમે રમી રહ્યોરે ॥ નેમવાદળમાં ઝુમી રહ્યો
 મેહરે ॥ રાણાજી હુંતો ૨ ॥ પે ॥ મીરાં બાઈ સર
 ખી લાડકીરે ॥ રેહેતી હરી હનુરા ॥ મીરાં
 ને ગીરધર મળ્યારે ॥ કપેટીને મન દુરરે ॥
 રાણાજી હુંતો જાદવેરાગણધું ૩ ॥ રાસા

પદ-૧૩ રાગ સોરઠ.

મારે ફરી તનન્યાની છે વેળારે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ ટેકા ત્નેદુડા ફોયતો ત્નેદુ પી-
 છાને સંતો ॥ અગમ નીગમની ખખરો લે
 ઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના ફોને ફહીએ ॥ ૧ ॥ ઊંડે
 નીર લ્નેઈને માંહી નહીં ધરે ॥ એ સંતો ॥ કાંઠે
 ખેઠા ખેઠા ત્નેદુ પિના ॥ ત્નેદુ પિના ગારા પા
 રકાંચે રૂપે લ્નેઈને નડગા પિયે સંતો ॥ જુતી
 ખાજીતો ત્નેદુ પિના ફોરે ॥ ત્નેદુ પિના ગાડા
 જાઈ મીરાં ફે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલ્સા
 થરાણ ફમળનાં સુખે ॥ લેઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ મારે ફરી તનન્યાની છે વેળારે ॥

પદ-૧૪ રાગ સોરઠ.

જાઈ મને મળીયો તે મીત્ર ગોપાળ ॥ નહીં ત્ને
 ઊં સાસરીએ ॥ સંસાર માત્ર સાસરૂં મે
 ખર વૈકુંઠ વાસ ॥ લક્ષ્મણે રાશીનો ચુડલોરે મે
 તજી જોય છે તેનો પાસરે ॥ નહીં ત્ને ઊં સાસ-

ચીજે ૧૧૦૧ સારસુ તે મારી સુક્રીત ફહીજે ને ૧૧
 સસરો પ્રેમ સુન્નણ ૧૧ જોડને સખ જુગ મો
 હી રહ્યોરે ૧૧ ખીજી મોહીતે બ્રહ્મ પ્રમાણ ૧૧
 નહીં જીંગારા મારા હીજેરને દો દીકરીરો ૧૧
 દોનુ રાજકુમાર ૧૧ જોડ જુગ જીવન્યો
 રો ૧૧ મારો નાયલીજો નિરધારા ૧૧ નહીં જી
 સારસરીજો ૧૧ ડામારા સ્વામીને નઈ જોમક
 ફે નેરે ૧૧ ધીરજ ધરજે ધ્યાન ૧૧ ફરજેડીમી
 રાંખાઈ વીનવીરો ૧૧ હપે ફરી ન લેડી ગરજા
 ધાંજા ૧૧ નહીં જીજીં સારસરીજો ૧૧ ઠા

પદ-૧૪ રાગખીહાગગોડી.

જખધુ જોસો જ્ઞાન ખીચારી ૧૧ દોમે કોનપુ
 રૂપે કોન નારી ૧૧ જખધુજા સસરાહમા
 ૧૧ જેરી જરસડા ૧૧ સારસુ ખાલકું મારી ૧૧
 પેજીજી હમારા પાલનીજે જુલેતો ૧૧ હમહી
 જુલાવન હારી ૧૧ જખધુ ૧૧ બ્રાહ્મણકે ઘ
 રનાહાતી ધોતી ૧૧ ગોસાંઈકે ઘર ચેલી ૧૧

ફલમા પડ પડ લઈ છે તુરકની પાખા ખેરભ-
 ત જોડીલી ॥ અખધુના રાત્રી હમખહી
 લે નહીં હમેભઈ ॥ પુતર ભન ભનહારી ॥
 કારી મુડી કા કોયલ છોડે તો ॥ હન્નુબે મેં ખાલ
 કુંમારી ॥ અખધુ ॥ ૩ ॥ નહીં ભનડિં પીઝરીએ
 ને નહીં ભનડિં સાસરીએ ॥ પીડિભુડી સેભ
 સમારી ॥ મીરાંખાઈ કહે પ્રભુ શીરધરનાજર
 ॥ તો ભેતમાં ભેત મિલાઈ ॥ અખધુના રા

ફીરતભ રાગ સોરઠ.

લેતાં લેતાં શ્રી રામભુનું નામરે હો; લોકડીયાં
 તો લાભે મરેછે ॥ લેતાં લેતાં ॥ શ્રીખટેકા ॥
 ફરી મંદીર ભતાં પા વલીખારે દુઃખે ॥ ફરી
 ખાપે સાદું ગામરે ॥ લોકડીખાંતો લાભે મરે
 છો ॥ ૧ ॥ ઝઘડો ધાયત્યાં દોડીને જાયરે ॥ મુડી
 ને ઘરનાં કામરે ॥ લોકડીખાંતો ॥ ત્યાંડલ
 વૈયા ગુણકા નૃત્ય ફરતાં ॥ ખેસીરહે ચારે
 ભમરે ॥ લોકડીખાંતો ॥ ૩ ॥ ખાઈ મીરાંકહે

પ્રત્નુ ગીરધરના ગુણા યેરણ કમળ ચીત્તહા

મરે તાલો કડી જાંતો લાભે મરે છે ૥ ૪ ૥

સાષ્ઠીઝો.

મીરાં કહે જો રાણાજી રો નથી લગતા તા

મા રાજ પાટને રીધી સરવે ૥ જંતે ન જાયે

કામા પા મરણ તણી રીર ગાજી પાનો જ

ત કાળ નીરિાના યેતી રાકાય તો ચેતજો ૥

જો મીરાં નીરોના રો જો સકડી મીરાં ગઈ

૥ સંતોની સંગાથિ ૥ તીરથ ફરતાં દ્વારકાં

સંતો પોહો ચી જ્યાં ની નાથિ ૥ ૩ ૥ દ્રઢ બ-

ક્ષિતિ લગવંતની ૥ સુધુ તન મન નીત્ય ૥

ગીરધર રું પ્રીતી ઘણી ૥ જો સંત નકીરીત્ય

૥ જો પુરુષ માં પુરુષ જની ૥ નારી મરં નારી

તેહા નારી પા પુરુષ જની ૥ નારીનો તજી દે

૥ ૥ શ્રી હર રાજ દે દારનું ૥ મીરાં પ્રેમ પે મરઈ

૥ હર રાજ શ્રી રણ છોડનું ૥ ફરતાં ત્યાં યસ

માઈ ૥ ૬ ૥

પદ:૧૬ રાગભરણી.

કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥ મધુરાંમાં વસે
 મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥
 જોરે કાગળમાં જાણું રૂં લખી જાં ॥ થોડે
 થોડે ફેત જણાયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી મીન
 તમારા મળવાને ઈછે ॥ જસો મતી જન
 ન જાયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી જસો મતી
 મને સુનીરે જાગે ॥ રડતાં તો રૂઝની જ
 યરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી જસો મતી રાંડે પ્રભુ
 ગીરધરના ગુણ ॥ ચણાં મળ માંડે જાયરે
 મધુરાંમાં વસે મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ
 જાય ॥ ૪ ॥

ભોજન ભગતના યાજ્ઞો.

પદ:૧

જીવને સ્વાસ્થ્યની સગઈ રે, ઘરમાં ધડીન
 રાખે ત્યાં જાણે કહે છે જોરે જમારો, માત

મંગળ ગાઈ ॥ બેની ફેફે બંધવ જમારો ॥
 તીડ પેડે ત્યારે તાઈરો ॥ બુવને ગારી ॥ સીપ્યું
 ને ગુપ્યું જાંગાણું ને કાલ્યાવેળા થઈ ॥ જડ
 રોમાં તમે જાલડારો, જેમ લોક ફેરે ચતુ
 રાઈરો ॥ બુવને ગારા ॥ ઘરની નારી ઘડીને
 મુકે, જાંતે જાળગી રહી ॥ તોને લગત ક
 હિ ફંથવળાવી, તરત જીભને ગઈરો ॥ બુવને
 સ્વા સતણી સગાઈરે ઘરમાં ઘડીને રાજે
 તાઈ ॥ ૩ ॥

પંદ્ર. ૨

પ્રાણી આ લજીને લે ફીરતારા ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું
 છે સંસાર ॥ દેકા ધન દોલતને માલ ખલ
 ના ॥ પુત્ર જને પરિવારાતે તો તજી તમે જ
 રો ॥ જે કલ્યાણી જો ભમના મારે પ્રાણીયા
 લજીને લે ફીરતારા ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું છે સંસાર ॥
 પાઉં ચી મેડીને જાળજ ઝડૂખા, ગોખત
 ણો નહીં પાર ॥ છત્ર પતિ તો ચાલ્યા ગયા

૧૧ તેનાં બાંધ્યાં રહ્યાં છે બારે ૧૧ પ્રાણી જા
 ૧૨ રાણી પર ફૂલ જાં ફરે ફરે ને ૧૧ ફે ફળ શ્રી ફળ
 ૧૩ ચારા ઠીક ફરીને જો ને ઠાઠી માં ઘાલ્યો ૧૧
 ૧૪ પછી પુંઠે પડે પોફારે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ ડાસે
 ૧૫ તળાઈ પિના સુતો નહિ ને ૧૧ ફરતો ફુનર
 ૧૬ ફુનરા ખોરી ખોરી ને જાળશે જે માલો હું જા
 ૧૭ જે હુકાર રે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ જા સમરી નાનજઈ
 ૧૮ ને ચેફે ખડકી ૧૧ તે જી પર કાઢે નો તારા જાગિ
 ૧૯ મુકી ને જળગાર રે ૧૧ પછી જંગે ઝરે જંગાર રે
 ૨૦ ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ પાર સ્નાન કરવા સહુ ચાલી જા
 ૨૧ મળી, નર સઘળાં ને નારા લોભ લગત ફે
 ૨૨ દસ દહાડા રોઈ ને ૧૧ વળતી મુક્યો વિસાર રે
 ૨૩ ૧૧ પ્રાણી ચા ૧૧

પદ-૩

૧ મૂરજો રળી રળી ફમાણો રે ૧૧ માંથે મેલશે મો
 ૨ ટો પાણો પાટેફા ધાઈ ધૂતી ને ધન લેજું ફીધું
 ૩ ૧૧ ફોટી ધ્વજ ફેફાણો ૧૧ પુન્ય ને તામે પાનેં ન

વાવચ્યાાા અંધવચચી લૂટાણોરેાામુરજો
 ાાાાત્રચ્યાકોઠાર તારા ઘચ્યારેફેરોાાનહિં
 જાએ સારે એક દાણોાામરેાાણની રાખમાં
 રોળાઈ ગયા ફુંકા ફોણરંકને ફોણરાણો
 રોામુરજોનારાામંદીર ખાળીઆં મેલી ફી
 નોાનીએ બઈ ઠેરાણોાાલોને લગતફે
 મુવા પુઠે જીવા ઘણો ઘણો પરતાણોરોામુ
 રજો રજીરજીફ માણોરે આંધે મેલશે મોરો
 પાણોાાડા

પદ. ૪

મુરજો માની રહ્યો માંડેાાતેમાં ફુંકે નથી
 તારૂાટેકા સ્નાત સાહેર લેની ચોકી કરતા
 ાફરતું નીગજાડા ચોદ ચોકડીનું રાજ્યા
 લ્યું ગયુંા રાવણાદિક વાંડેાામુરજોાાપા
 ફુંજને તો ફોઈ દેખે નહીંનેા રુખલાગે સ્ના
 ડાવેજાવેજાની છાંયડી તારીાપણીલ્લરો
 વાંડેાામુરજો માનીા રાહ રીલ્લમાંહે

તજરાખો ॥ રમરણ કરો સાગું ॥ લોભેતજ
 ગત ફરે રાખો કહેમાં ॥ પ્રભુનું લગ્ન ન વ્યારે
 ॥ મુરખો માતી રહ્યો માંડરે તેમાં કાંઈ જો ન
 થીતાગું ॥ ૩૫ ॥

પદ. ૫

લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ॥ જાગળ વસમી
 છે વાટયું ॥ દે કાંજે કદિય સતો જાપી જની
 ॥ રાન્ન મોઢું ઘનને માંથે ॥ કુશીજે નઈને
 કરવત મુકાવ્યું ॥ હરિનનને હાથે ॥ લક્ષ્મી
 ॥ રતત્યને કારણે ત્રણે વેથાયાં ॥ રોહી ઘસ
 ને ॥ રાણી ॥ મુષીને વાસ્તે રાન્ન વેથાણો ॥ લ
 રવાને પાણીરો ॥ લક્ષ્મી ॥ રા પેહેરો પરોખો
 પ્રેમનાં રે તમે ॥ સુરવીર થઈને થાવો ॥ લ
 ને લગત ફરે ગુરુ પ્રતાપે ॥ રમરાપર માહા
 સોરે ॥ લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ॥ જાગ
 ણ વસમી છે વાટયું ॥ ૩૬ ॥

દુનીયાં દિવાની ફેવારેરે ॥ તુંડીલીતોમાં
 લટકારે ॥ ટેકા પાપલ્યારે જેનું પ્રગટપરોત્થા
 રો ॥ તુલાબતી ઘેર નરો ॥ ધુણી ધુણી જેની
 ડોકલદુખરો ॥ લેનારો લેઈ ખારેરે ॥ દુની
 યાં ॥ પિા સ્વરગમાં નથી સુપડું નો ॥ નથી ખાં
 યણીયોને ઘંટી ॥ દૂધમોખાના ભમનારાતમે
 ॥ ફેમ ફરી ખારો ખંટીરો ॥ દુનીયાં ॥ રાઠુંગક
 રી ધૂતવાને જાવેત્યારે ॥ હાપિખતાવાસો ભ
 રો ॥ ફ્યારે જેના કર્મનું પાનુંરે ફેરશે ॥ જેને ક્યા
 રે પુત્રજાશેરે ॥ દુનીયાં ॥ ડા ફીમીયાગરકો
 ઈ જાવી મળેત્યારે ॥ ધનને વાસ્તે ધારે ॥
 લોભે લગત ફેલ્લમણામાં ભમતાં ॥ ગાંઠ
 ની મુડીગમારેરે ॥ દુનીયાં દિવાની ફેવારે
 રો ॥ તુંડીલીતોમાં લટકારે ॥ રા

હરીદાસનું ધોળ કાયાચિરો

જ્યારે જયસરમાં જોણે સતગુરુ સેવ્યા ॥ વસ્તુ

તાદેહીમાં જતા વી સોહાગી લાલાખાજારે
 ચસરમાં નેણો સતતગુરુ સેવ્યા પા રેદા પેરા પેસ
 મતી મધમાં વી ખરી વાણી પા તે મધ્યે ઘાટ ખં
 ઘાયોરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરનારી
 પાખો ફંગ સોફંગ રાખનાલીધી ઊઠે પા સુન
 શીખર પેર જનયરે પા સોહાગી લાલાખાર
 ઈગળાને પીંગળા સુખ મણા નારી પા તરવેણી
 સંગમ પાયરે પા સોહાગી લાલાખાજારે જયસ
 રમાં પાડા મેગલ્યો જનુલ્ય ત્યારે પેપુંરે જ
 જવાણુ પા જજ્ઞાન તીમીર ટળી જનયરે પા સોહા
 ગી લાલાખાજારે જયસરમાં પા ઠા જોડવીસ
 ફજર છસેં ઘમણ સાયે પા જનપે જજ્ઞપા ત્યાં
 તો પાયરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરમાં
 પાપા જાહે ને પોહોર ને ને ચડેરે ખુંમારી પા
 જ્યાંરે ને ઈજે ત્યાં જોવું પાયરે પા સોહાગી
 લાલાખાજારે જયસરમાં પાડા સંત સમાજ
 મ ને ને હોયરે વાલેરો પા યાદ પિયાદ મટી જ

યરે ૥ સોફાગીલાલા ૥ જ્યારે જ્યસરમાં ૥ ૭ ૥
 ફેફે હરીદાસ નીલ નામ નોખ્યાધી ૥ પ્રભુ ભજ-
 તાં પ્રભુ જો જાણે ૥ યરે ૥ સોફાગીલાલા ૥ જ્યારે
 જ્યસરમાં નેણે સતગુરુ સેવ્યા ૥ ૮ ૥

પ્રીતમદાસનાં ધોળ ટૂંકરથી

ધન જ્ઞાન સમાગમ સંતનાં ૥ સંત પારસચંદ
 ન જાવના ૥ કામધેનું તે કુલપિસ્તાર ૥ સમા
 ગમ સંતનો ૥ ટેકા ૥ જોના સમભ્યામાં ૥ જં
 તર ઘણો ૥ તરુ પારસત્રણ પ્રકાર ૥ સમા-
 ગમા ૥ જો પારસથી ૥ પારસ જોના ૥ જો
 કું પારસથી હોજો હીમ ૥ સમાગમના ૥ જો
 પારસથી જોને લોહુ ૥ સો યરે તે હીમ
 નું હીમ ૥ સમાગમના ૥ જો ચંદનથી યોજ
 ળિતરે ૥ જો ચંદને જમિ જુઝાયા ૥ સમાગમ
 ૥ જો તલનાર જો તે સમાં પડે ૥ ફરીતા તુ
 ફરી નવ પાય ૥ સમાગમ સંતનો ૥ ૩ ૥ સર

વગન મોતી નહિં નીપર્ણા સહુ નારી સતી
 નવ હોય ॥ સમાગમ ॥ સરવ સેન્ય રૂઢુ નવ
 બ્નણીએ ॥ તેમાં હોય નેવલો કોય ॥ સમા-
 ગમ ॥ જાતાં નહીં ॥ ગુરુ નવ કીજી ॥ વંજા
 ગાય સેવે શું થાય ॥ સમાગમમાં કહે પ્રીતમ
 પ્રહરને લેડતાં ॥ સહુ રોગ સમૂજો ન્યાસ
 માગમ સંતનો ॥ પા

પદ ૨ રાગ ડીપર પ્રમાણે.

તું તો રામ રટણ કર રંગમાં ॥ એવું રાખી ફરી
 સાથે હે તા જવ સર જાવો નહિં મળે ॥ ખો
 ટા ખેલમાં શું રે ખુપી રહ્યો ॥ ઊઠ જાજ સ
 મેલ જયે તા જવ સર જાવો નહિં મળે ॥
 પા પ્રાણી પડ્યેં ચમાં શું પચી રહ્યો ॥ માની
 સ્વપ્ના તણું સુખ નમા ॥ જવ સર ॥ જંતે
 રંગ પતંગ નરી ઊતરી ॥ કાચી કાચા ના
 જાવે કામા ॥ જવ સર ॥ રાવી રો લૂતે તે
 નવમાં જાવી જો ॥ તું તો ફરી ન બેઠો ધમ

૥ જ્યવસરા કાણ ખાશે તે ફે ફે રો ફહું નહિં
 ૥ નંધી માનતો ગાફૂલ જામા જ્યવસર
 ૥ ડાઢન દારા થી ધૂળ મેળવ્યું ૥ સંત સં-
 ગ કરો ન લગારા જ્યવસરા લગ્નને પ્રીતમ શ્ર
 હ્મ સ્વરૂપને ૥ એ મહિમા છે અપરમ પાર
 ૥ જ્યવસર જાવો નહિં મળે ૥ ૪ ૥

રાગ ધોળ. ૧

ડાફોર કીધી દ્વારા મતી ૥ આપે જાવ્યા
 લગવાના ૥ ગુલર ધનને પાવન ફર્યો ૥
 રાખ્યું દાસનું માના ડાફોર કીધી દ્વારા મતી
 ૥ ૥ સ્નાગર સંગમ ગોમતી ૥ સરોવર તે
 થી છે સારા ૥ જન્મ ત બળનો તંડાર છે ૥
 ધીતાં પામે ઊદ્ધાર ૥ ડાફોર કીધી ૥ રા
 કુમુદા કમળ ફૂલ્યાં ઘણાં ૥ તીરે ફૂલી ફૂલ
 વેલા ૥ બનને મુજબી પન્નવવા ૥ રસી જે કી
 થી રસ રેલા ૥ ડાફોર કીધી ૥ ડારું દીર નંદીર
 શોભીતાં ૥ જાતંદ જોઇવ નીત્યા પ્રભુ

દાસ પ્રીત્યે શું વરણવેળા રસીયે કીધી રસ
રીત્યાડાકોર કીધી દ્વારા ભતીયાજા

રાગધોળ ૨

વાંકાં લોચનવાલાતણાં નેતાં મોહુંછે
મનના હજવે હારે હરિયાહરીના મીઠાં મધૂરાં
વચનના વાંકાં લોચનવાલાતણાં નાનાં
કે સિર પાઘ હજકીવળીના કેસરવરણાં જેઠું
નાનાં ફુંડળ મધે શોભાધરે નાકે મુક્તા અ-
મૂલ્યા વાંકાં લોચનના રાઠે જે હાર હીરા
તણાના ફૂલની માળા જે ચાર ના મુગતાફ
ળની માળા ધરીના મારા પ્રાણજાધારા
વાંકાં લોચનનાડા પીળાં પીતાં ખર પેરીયાં
નાચરણે નેપૂરનંગા પ્રભુદાસ પ્રીત્યે શું વ-
રણવેળા જ્ઞાનંદ અંગોરે અંગાના વાંકાં લો-
ચનનાજા

રાગધોળ ૩

શુભનો સાગર શાંભળોના ફુંડળનો બેલી

દીન દયાળુ હો લાલ્લા સુખનો સાગર શાંમ
 ખોળી ડાકોર કીધી શ્રી કુવારકાં ાજેલો શ્ર
 ન વૈકુંઠને તોલે લાલ્લા સુખનો સાગર શા
 શા દેવતાઈ ઉરાં ડાકોર માં ાજેના પાઈ-
 યા પાણી છટ હો લાલ્લા સુખનો સાગર
 ાડા ફરતી ફૂલી જો ફૂલ વાડી જો ામધ્યે
 ઉડ સુંદીર શોભે હો લાલ્લા સુખનો સાગર
 ાઠા ઝાંઝા સાગર સરખાં ગોમતી ા ફૂલી
 ફમળ ફસુંબા વાડી હો લાલ્લા સુખનો સા
 ગર ાપા મેળો પ્રેમ સનેહી સંતનો ાઠા મેઠા
 મેઠા શ્રી કુવાર સગાયા હો લાલ્લા સુખનો
 સાગર ાઠા પ્રીતમ પ્રભુની શોભાને ઈ
 ને ા હૈ જો હરખ ઘણો રો પાય હો લાલ્લા સુ
 ખનો સાગર શાંમળો ાઠા

ગારબી. ૧

ચતુરા ચાલીરે મોહન વરને મળવા સુંદીર
 સ્વરૂપે સુરતા ા રૂપે સ્વરૂપે માં ત્નજવા ા

ग्रेह पति तान् इच्छां तादृशीं प्रेमे हिमा
 ने गणवा ग यतुरा यागारा मयजां तेजं
 ज्वर जोद्धां ते मज्जणा गप्रीत पूरवनीप
 णवा ग यतुरा ग गप्रीतमना स्वामिनी
 संग रमवा ग पुरवतां इज्ज इज्जवा ग यतुरा
 यासीरे मोहनवरने मज्जवा ग हा

गरणीः २

वांसणी वगाडीरे लु वण नुमनांतीरे ग
 शुध धुध भारी सरवे लूली ग शां तप इयं
 जाहीरे ग वांसणि वगाडीरे नुमनांतीरे
 गी ग गौ द्येयतां घेंणी लूली ग मन डेमड
 री सांजु धीरे ग वांसणी ग रा घायंतां ने
 जाणवछो ज्जां ग शुध्य रही नही शरीरे ग
 वांसणी ग गप्रीतमना स्वामी रंगरसी-
 या ग मने ते जी हणघर वीरे ग वांसणी ग हा

रागज्याल. १

लेणारी तारी वाडी ग नम जावी जाणरी

દાહાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તાપા જો ફોત્તે
 રફોઠાં ઘેર ફરીને તા ચાળવશે તારી નાડીરે
 તાલે જાશે તારે તા ફુટું જ ફજિલાતું બેર નચે
 લે તા ઘરી દિન રેશે તારી માડીરે તાલે જાશે તા
 ડાડાલની ઘેરીને પાંસનો ફડફો તા પાંધી ફ
 ધીને મુકશે ફહાડીરે તાલે જાશે તા ઠાપુ ફ
 નાગર ફાંઈ ફામ નખાવે તા પેડ્યું રેશે ઘો
 ડને ગાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તા પા

રાગ ખ્યાલન: ૨

ફરી જનો ફરી ફરી જોલે તમે શાને મસ્તા
 ન થઈ ડોલોરે તા ફરી જનો તા તા બેરે પ્રાણી
 મુજે રામ ન જોલે તા નેથી લલેરો ફોલોરે
 તા ફરી જનો તા રા બેરે પ્રાણી મુજે ફરી નવ
 જોલે તા ને તો ફુંતારનો ખોલોરે તા ફરી જ
 ને તા રા બેરે પ્રાણી મુજે ફરી નવ જોલે તા
 તે તો ફુટાશે ને ગીનો ઢોલોરે તા ફરી જનો
 તા ઠાપુ નાગર ફરે ફામ નખાવે તા તમે શા

ને છે તે તરાં ફોલોરે ॥ હરીલ્લનો હરી હરી જોલો ॥

ગરબી ૧

હરીના નામનું રે મેં તો બેને માંડ્યું હારા

પ્રેલુના નામનું રે ॥ મેં તો બેને માંડ્યું હારા

દેખારા મનામનું ભર્યું વસાણું ॥ મારે જા

નનો છે ગજો ॥ લવસાગર છે મોરો દરીયો

॥ પારપડે તે લલો ॥ હરીના ॥ ૧ ॥ ચીત્તનો

ફીધો મોપડો મારે પારણતી છે પુણ્યાવોલો

રવું હોય તો ॥ ચોફોરી લેને ॥ ફસ્તુરી છે ફુલ

॥ હરી ॥ ૨ ॥ જરૂં લેશે ને જરૂં દેશે ॥

ત્યારે તો તમે તરશે ॥ ૩ ॥ ફર્યાં ફરમ લોગવ-

વાં પડશે ॥ નહિં ચેતે તે મરશે ॥ હરીના ॥ ૪ ॥

બેઈ વિચારી વેપાર કરીએ ॥ ભેરખીએ-

તો મળીએ ॥ દાસ દવારફો ફેફ ફરનેડી ॥

હરીલ્લન તરી તરીએ ॥ હરીના નામનું રે મેં-

તો બેને માંડ્યું હારા ॥ ૫ ॥

ગારખી. ૨

વાણીજો વણલ ફેરે, જોછું જોજેને મક
 લાયાા કૃપેજાનો સવા ફેરેનેા ઘણું ઘણા
 ને ધાયાા દિવાનજીનું તેડું જાવેત્યારે, સરયે
 લૂટી જનયાા વાણીજો વણલ ફેરે જોછું
 જોજેને મકલાયાા ધરાગવેળા ઘેલોધ
 ઈનેા જાવો જોસો ફેરે યાંડી માંડકોરો
 મારી ાગિલાળીને લેછે સવાણીજો ારા
 વરઘોડે ધનવાયરે ારુખપાલો લેવા ત્ય
 ાજેકે બધાનું શું જોગલુછે નાકીરની ગો
 ણી ખાયાા વાણીજો નાના નાહી ધોઈને પા
 રલે જોસો ાળિનાં તાણે રીસાં ાપારકે ઘેર
 જમવાનું હોય ત્યારે, શાણીયાં મુકેટીલાં
 ાવાણીજો ાજા ખરું જોલેવું ને ખરું જોવું
 ત્યારે તો તેમરો ાસદ્યારકો ફેરે ફેરે
 ડી ા ફેરે જોતથી તરો ાવાણીજો જા
 જોજે છેરે જોછું જાપેને મકલાયાા પા

દયાનંદમિત્નાઈનીચાણી.

જાવણી.

ને કોઈ પ્રેમીજનસ જ્યતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊર
 માં ઠરે ॥ તેડા સિંહણ કે રૂંદૂંધે જોકે બેમ સીંહ
 ના સુતને જરે ॥ વિના કંચન સદુધાતુ પાત્રમાં
 ॥ દુટી ખર નીસરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૧ ॥ સફર ખોરવું સાફર જીવના ખેરના પ્રા
 ણાજ હરે ॥ ખારા જળજી માં જલડું તેમીઠા
 જળમાં ઠરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૨ ॥
 સોમ વલી રક્ષ પાન સુધ્ય બે બ્રાહ્મણ ફોયતે
 કરે ॥ વિના વિપ્રને ધીમજ ફાવે ॥ વેદવાણી ઊ
 ચરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૩ ॥ ઊત્તમ
 વસ્તુ અધિકાર વિના મજે, તદ્દપી જરથન
 સરે ॥ મજા લોગી ખગલો મુગતા ફળાદે
 ખીચંચ નવતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૪ ॥ દોટીક સાથે પ્રેમ વીના, ॥ પુરૂષોત્તમ પુ
 રૂષ ન દૂરે ॥ દયા પ્રીતમ શ્રી ગોવરધન ધર ॥

પ્રેમ ભક્તિયે વેરે પ્રેમરસતેનાજિરમાંડેશો

રાગવેળાવર. રામાયણમાંથી.

હૂતજાણ્યો એક દોડતો રાય રાયણ પાસે

શીરા નામી પછી ખોલી જોડે મજેગ મવાસે

હૂતજાણ્યો એક દોડતો ગણ રામ લક્ષ્મણે

બડ ઘેરી જોડે રાધે સુગ્રીવ સંપે હનુમા-

નની હાડ વાગતો માંડે દ્રાણ કંપે હૂતનાર

અંજડે એ તોડીયું રાય બનકને દૂરે પાતે

ની સીતા શીદલાવીયા ખજળદીકું તું ત્યારે

હૂત ગાળાઈ તમારો અભાગી જોડે વિ-

લીશણ રણ જાણ્યો તને ધ્યા ખીન્નને રાય

ઘણા રામ સંગાયે લાવ્યો હૂતનાજા સા

ગર સેતુ ખાંધીને સેન્યા પાર જિતારી

ખવાંદર અતિ દોડતું રાસૌને નાખશે મારી

હૂત પાર રાસ્ત્ર શોભે રીરહાય માં પીત

યજ્યું માંડે ને ઈંધનુરાધનુરાધદયાં રામ

તોડે સુધ સુધ મારી ખોઈ હૂતજાણ્યો ગાડ

गदाग्रही कोर्छ कुंथिमां॥ कोर्छ कुंठताञ्जावो॥
 कांगरे वांहर विंटीयो॥ ससीतासीताज्जोला
 वो॥ दूतजाव्यो॥ जालागोणे लउतो जावि
 युं॥ गढ तोज्जो तमारो॥ प्रलाना प्रलु यही
 जाविचा॥ नथी वांझ जमारो॥ दूतजावा॥

पद-२ रागचैषावर.

रावण दूतने दाभवे॥ मती किंकर मंदा॥ रा
 म गद्दी जावी शुक्ररे॥ जही जेठाछे जंदा॥
 रावण दूतने दाभवे॥ गी॥ जल्यो दण्डरे वांछ
 रनु दृष्टीने॥ शु शोये जल्लागी॥ गदना तो
 डिपर गडगडे॥ रक्षां नज्जाकु वागी॥ रावण
 ॥ रा॥ ननकने घेर रामे नय कर्षो॥ राम घेर न
 य मारो॥ लाव्यो सितरने कु संक्रमां॥ वंक्ष्य
 मी कुं तारो॥ रावण॥ उ॥ कुलकरण जउजंघ
 पो॥ लीउ लंनन लार्छा॥ क्षण रण राक्षस
 रोषरी॥ कुरे घारी हुवाँछा॥ रावण॥ चारोनु
 व्याधीतेले शु ययु॥ जापण जाधीरु रामा॥

लक्ष्मणने मुरछाङ्कन मांसे रावणनामा
 रावणापापादणरे वांछरे देखी रेनु उखो गालरे
 लडगड मांथे राशर अजंजार गजति घणो
 पाप्मजिया पडी रेनु पाथे रावणापाडा घनुरी
 घनुरी तोडुं रामनु गसर सांधीने मांसे गण
 दाने ग्रही रेनु सागरे पाथीर मन मांही घाहा
 रावणापा लडने देखीने रेनु लडकीजे
 दायो किंकर कहीजे प्रत्नाना प्रत्नने हुं तो
 नहिं नमुं सत्यवाणी जे लहीजे रावणापा

पद-३ रागधेणावर

मंदोदरी स्वामिने कहै सुणी सरवे पयना
 लडत पतिने न्हाय्या नहीं नीरजीने लोयं
 ना मंदोदरी पासीता सतीने शीदलावी
 ज्ञाता दुष्ट जुधि जे दाषी पापरु सुं पुन्य ते
 दीननुं इडीरीत न राणी पा मंदोदरी स्वा
 मीने पापा नोहोती ओट नाथ नारीनी पा
 पुत्र पुत्री जपार पा शाकारण जे साधवी पा

જાવ્યા સીતા જનનારા મંદોદરી ગામનુ
 ધ્ય નથી જોરામ ચંદ્રનુ ગામોળ કળા સફીત
 ગા જવતરી જાત્નત્ત રસોળો ગામ ક્રોધર
 ફિતા મંદોદરી ગા જા જવધ પતિતેરે દુનિ
 જા ગા જવધિ આવી તમારી ગા ચેતી રાધાય
 તો ચેતને ગા રતી મતી જમારી ગા મંદોદરી ગા
 ગા પાવળિયાની નાથે જાધેછે નાથે તેષ
 ફી નમીજે ગા સીતા આપો શ્રીરામને ગા દેહતે
 ની નદમીજે ગા મંદોદરી ગા ગા માદું કહ્યું નેમતો
 નહીં ગા તેથી થારો વિનાશ ગા લંકા ગદ જો પુટ
 રો ગા જાવ્યા શ્રી જવિનારી ગા મંદોદરી ગા ગા
 ઘટલું હતું જોટલું કહ્યું ગા ફરો ઘટમાં વિચાર
 પ્રેલારી ફરના નાથને ગા ફીળુ જો નમસ્કાર ગા
 મંદોદરી સ્વામિને કહે ગા ટા

પદ : ૪ રાગ ચૈત્યાવર.

રાવણ કહે સુણ સુંદરી ગા ઘેલી ઘેલુ રું જોલે
 રામ લક્ષ્મણ રાણમાં હુડું ગા નહીં મારે જોતો

સોપાવાણ ફેરુણ સું દરીપાપા કુમક ફેરુ
 નફરણ જોપા મરડી કરડી જે ખાઈ પાપુત્રઈદ્ર
 જીત જાવશે પા રસવાલસે જમાઈપા રાવણપાર
 પાસેના પતિ સાત સદીછેપા જીતિ જનિયાજ
 પારપા દાનવ માનવ મારશેપા રામસેન્યાસં
 ફારપા રાવણપા ડાપા સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં
 જાણવરતે જમારીપા નાદ છેલું મારીએનું
 પાતેતો નણદી તમારીપા રાવણપા જાન નકરુ
 તા જોઈતી હતીપા રામે ત્યાં પકીલીધીપા તેરે
 દિવસનું વેરછેપા માટે ચોરીજ કીધીપા રાવણ
 પાડું નહિં રામ દેખીનેપા હામફઈએ જો
 રા રાત્રીલાવે સનમુખ મરુંપા પામું પદરજ
 સારપા રાવણજા હામરણ પતાં રોરણ પામ
 રુંપા લંકાં નતામાં જડશેપા વૈકુંઠ પદવી પામું
 પાજમફિંદરખડશેપા રાવણજા જાજીવિનારી
 નેહું જોળખુંપાદેહ ધરી મુજકાળેપા પ્રત્નારોં
 કરતા સ્વામિનેપા સ્ત્રીતા જાપું ન જાલેપા

રાવણ કહે સુણ સુંદરી ગાડા ,

પદ્મરાગ કાઢી.

કાયા નગરીની શીરે તા રવના ક્રેમ રાડું ગણી ગાડુ
 મુગમથી લ્લણોરે તા વસે તે માંની રંગન ધણી ગાડે
 કાઢા જાદુ લૂન ખેલતો, પંચતત્વ નો શ્રે કાશી તા જા
 ધરનો કોઈ પાર ન પાને તા છદો વસે છે જીવિના રા
 તા પાન નંદા તાં રે તા બુધે રુદ્રો મહા મળી તા કાયા
 તા તા ચંચળ ચપળ મન વસ્યું છે તા સરવતી સુસ
 રદારા ધણી છે પોને કાયા નગરીની તા ખી-
 ન જાના યો પદારા તેને જીતવાની રે તા સ
 કુને તો જાશા ધણી તા કાયા નગરી તા રા જાનુ
 ત મનને મોટા જામ નુ ને તા ખુશી ન નીરમળ
 થાયા સતત શીદા નંદ માં લીન પડે ને તા ગુણ
 ગોવીંદતા ગાય તા જાહો નીરો સમરે રા રુ
 રત્ની નીલ નામ જાણી તા કાયા નજા કાવન્ય
 નામ ને ને નિશ્ચય મુછે તા કસ્ય નિદાસિ થા
 યા જાડી જાહુનો શિશ્યો છે ને તા તપી જાધા

શુભનથા પ્રત્નાશંકર કહે છે રે, ગેતો સરવે ચી
તમાં યણીપાડાયા નગરીની રેનાજા

પદ્મ રાજા ઘોળ.

ગુરુગમથી મળશે રે ॥ ઘટમાં ય નીલનામી ॥
જન્ય સાધનને તનુએ રે ॥ મહાપદને પામી ॥
દેહ રૂપી દેરામાં રે ॥ ઝળકે છે ને તી ॥ નામ
નીરાની ન્નણો રે ॥ નીરમળ લેમ મોતી ॥
દસ દરવાજા છે રે ॥ તો બત ત્યાં વાજે ॥
જનકળીત પુરૂષ બેઠારે ॥ જ્ઞાનંદમાં ગાળે ॥
પરબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ રે ॥ ન્નણે જનકોઈ ॥ ઘ
ટો ઘટમાં વ્યાપક રે ॥ સમજીને જ્ઞેઈ ॥ ફરતુ
રી મૃગાં પાસે રે ॥ ન્નણે નહીં ચરતાં ॥ જનક
બોયો જનભારો રે ॥ સમજે નહિં દૂરતાં ॥
મીન જળમાં તરશે ॥ મ ન માંય ઊદારી ॥
પાકોણ બતાવે તેને રે ॥ ગમ જાપે જાશે ॥
ગુરુ મળે ને સાચારે ॥ સમજવે પ્રીત્યે ॥ ના
મ બતાવે નીરમળ રે ॥ રૂડી જાળી રીત્યે ॥

પર ત્ના રીંદર પ્રીતે રે, ॥ ગુફનો રસ ગાયો ॥
ચીત્ત માં યેતી લેઈ જીરે ॥ ઘટ માં ઘર પાયો ॥ ત્તા

મનને શિખામણની ગરબી.

ફરી લલન તપિના, ફુજ દરિયા સંસારનો પાર ન
જાવે ॥ ॥ જીરો ગા ॥ ॥ મન સુખાણુ, શિખા-
મણ ફું ઘું તે સાચી સાંભળો ॥ ઠરી ઢેકાણે, પ્ર-
ભુને લલતાં તલ્લી સરવે જાંબળો ॥ ટેકા
ડગમગતું મન સ્થીરતા સ્થાને ॥ ગુણગો-
વિંદના મરવા ગાને ॥ પ્રેમી નતને ખાલો પાને
॥ મનના રીઠ ધંન ધંધામાં ઢોળી ધીધું ॥ વીધિ-
યા રૂપીતે વીધ પીધું ॥ જીકામ ઘણું કાયું ડીધું
મનના રીઠ ઘટ કાચામાં જન્મત લરીયું ॥ ફટ
ફુટેથી પછી વીચરીયું ॥ ફરી ફુસંગ કારન નવ
સરિયું ॥ મનના ડા ॥ જા જોલ ક્યો છે જટ
પટીઓ ॥ નિત્ય જાવર દાધી તું ઘડિયો ॥
ચીત્ત યેતીને ખાલે ચટીયો ॥ મનના હાતું
માયાને કાચા મોહો ॥ તેં નજ પતિને ના

જ્ઞેયો ૫ હાથે આવ્યો ફિરજો ખોયો ૫ મન
 ૫ ૫ ૫ સજી ઈંદ્રિયો તુલવરાવરતે ૫ તું ચાલે
 ત્યાં આવે સરતે ૫ તું ખૂડાડે સાગર તરતો
 મન ૦ ૬ ૫ ત્વલા તત્ક ગયા આગળ તાપી
 ૫ ડૂડી રીતીતે નવરાખી ૫ તેં માયાની મ-
 દિરા ચાખી ૫ મન ૦ ૭ ૫ અનુઠામાં સાયું
 લે નાણી ૫ હરિનામ તણી આજ્ઞે ધાણી ૫
 પ્રેતારાંકર પ્રીતિ આણી ૫ મન સુજાણ,
 રીખામણ ફુંછું તે સાચી સાંભળો ૫ ટા
ગરખી.

ગોપી તું તો લાડ સઘેલી રે ૫ વેળા સર ધાને વે
 ફિલી રે ૫ ટેકા ગોપી તારા શું છે મનમાં રે ૫ વ્યા
 લો મારો તેડે છે વનમાં રે ૫ ગોપી ૫ સહજુડે
 તું પેહેરે સુરંગી રે ૫ ઊતારીને મેલજે રંખી રે
 ૫ ગોપીના ફંચુવો તું પેહેરી લે લીલો રે ૫ વા-
 લો મારો છેલછળી લો રે ૫ ગોપીના મુખ લ
 ડે તું ફરી લેને મંલન રે ૫ આંખડીએ તું ફરી લે

ને જાંબનરે ॥ ગોપીના બાંધડી જો બાંધી
 લે બાંધુરે ॥ તીલક તું કરી લેને તાંબૂરે ॥
 ગોપીના ઝાંઝર તું પેરી લે ચરણોરે ॥ ફલ
 દૂત ઘાલી લે ફરણોરે ॥ ગોપીના વાસુંડી તું
 વેળાને વારી લેરે ॥ સેંધે તું તો સીંદૂર સારી
 લેરે ॥ ગોપીના દિસે છે તું જાતિ રૂપાળીરે ॥
 નાકે તારે ઘાલી લે વાળીરે ॥ ગોપીના મુ-
 ખડે તું પાનને ચાવીરે ॥ તું તો મારા વાસા
 ને ત્વાવીરે ॥ ગોપીના પેરી લેને જો કાચળ મો-
 તીરે ॥ રાધા તારી વાટડી જો તીરે ॥ ગોપીના
 ગોપીર સપીવાને ચાલોરે ॥ તેડે નંદા નંદ
 નો ચાલોરે ॥ ગોપીના નર સૈંયાનો સ્વા-
 મી છે રૂડોરે ॥ પેરી લેને જાંબડુડોરે ॥ ગોપી

પદ ૧

નાથ તું મન્નન ત હો સખ ઘટકી ॥ જો રાગા ॥
 નારી કરે ગરબ હૃત્યા ફદી ફોઈ ॥ તેને પાપે
 તે પાંજણી ફોઈ ॥ નારીના કંધ તણું કાંઈ ક-

હું ન માને ॥ તેની ગતી નુજો જોઈ ॥ જા-
 ના પાણમાં જાના રંડારો ॥ સુક્રીત સરવે
 જોઈ ॥ નારીના ॥ સાસુની સાથે સુંઢે ને
 જાલાગી તે ॥ પુરવે જનમ રહે રોઈ ॥ સંકટ
 લોગવે સુખ નદેખે ॥ જનંતે જ્યમ જનની
 સોઈ ॥ નારીના રાહ કેમ થઈ તે સાંચ લેના
 રાને ॥ ધણી નાખશે ધોઈ ॥ જનંતે તે તરત
 રકમાં જશે ॥ લોગવશે રોઈ રોઈ ॥ નારી
 ॥ ૩ ॥ ગોર ગુરુને ને જાણ મહાવે ॥ વ્રત વ્રતી
 નાંખે વગોઈ ॥ પ્રભા પ્રભુતેનો ॥ પાર ન સાચે
 ॥ રૌ રૌ નરકે સધાઈ ॥ નારી ફરે ॥ ૪ ॥

પદ-૨

પામે પ્રાણી પુન્ય શાળી સુખ સરવે ॥ નેના ઘ
 રમાં નથી જાતિ ગરવે ॥ પામેના ટેકા ॥ તરત
 રી સુખ સંપ મગાંમાં ॥ રામ રે રૂંડે પરવે ॥
 ભક્તિ વંતતો પુત્ર લલાછો ॥ કામ રીજુને ફર
 વે ॥ પામેના રાધામધરાધન વાહન ધીંગાં

ઈજત કોટી જોખરવેળા જીવન મુક્ત નણાય
 નગતમાં સાંકટ નહિ કાંઈ મરવેળા પોમે
 ાડા સંત સેહેર સુયાસ સુગંધી સાજ સં
 ગમાં મન દરવેળા ફૂળ મૂળમાં લલ્લ પિયેલા
 ા પ્રભા જો ધન્ય જયતરવેળા પોમેના હા

પદ ૩

કાયા તારી કાચી બેવો કુંભ મારી તેં તો મા
 ચાલી મદિરા ચારી કાયા તારી ગાટે કા
 રામ કૃષ્ણ બેળો લલન કુરુપું નહિ તેનું મુ
 કો મુખ ડારી જાંત સમેકરું કામ ન જાણે
 ાડાયું નશે પછી કારી કાયાના પાના
 મનાવ નીરાત સમજી જો ગુફુ જીવ્ય
 છે શારી લવ સાગરમાં તે પાર જિતારો
 પાપ નાખે સફુ કારી કાયાના રાત્રી
 વણી લગવંતની લારી સુંસરો ચાલે સ
 પારી કાજે તે કંઈ ચક્ર ચુર ફર પાછે રાવરા
 ણા નાખ્યા વારી કાયાના ડા માણે કમો

તી મોંઘાં મળેછે ॥ પારસ મણિકે સ્ફટી
 ॥ પ્રભા પ્રભુનું નામ છે સુંધુ ॥ બહુ બહુ
 રી છે હારી ॥ કાયાના જા

પદ-૪

રહોરે માંડું મન મોહનમાં જટકી ॥ ભેવી છે
 ટે નર રહે નરકી ॥ રહો માંડું મન મોહન
 માં જટકી ॥ ટેકા ॥ જનેક નનમનાં પાપ
 પ્રેમનીને ॥ તાપે નિવારો જટકી ॥ પરસદ
 રસદેદાર તમારું ॥ ચીતમાં જોવી છે ચટકી
 ॥ રહો માંડું ॥ પાધન ધન ત્યાગ્ય વરી પ્રન
 વનીતા ॥ ધન ધન યમૂના જટકી ॥ ધન ધ
 ન રાસ રચ્યો રસી જાએ ॥ ધન ધન ખંસી
 જટકી ॥ રહો માંડું ॥ ગારા વ્રંદાતે વનનીવા
 ટે ગીચરતાં ॥ લતા વિચિત્રત્યાં જટકી ॥ મ
 હી જારી મહીં વેશ્યા યાત્રી ॥ શીરગાગર
 તરી મટકી ॥ રહો માંડું ॥ કાઠ દિન પ્રલો છે
 જાધિન તમારો ॥ પાપ નાખો સફુ પરકી ॥

અનેક તત્ત્વને આપે ઝિંદગીમાં અમૃત-
ની પાઈ ઘટકી ॥ રહે માનું મન મોહનમાં
અટકી ॥ ૪ ॥

પદ. ૫

પ્રાણી તન જેવો પાણી પર પોરો ॥ ખરેખર
તરવ્યો ખેલ ખોરો ॥ પ્રાણી તન જેવો પાણી
પર પોરો ॥ ટેકા ફાયા ઘાડી તારી ફાર મીઠી
સે ॥ જેવો ફૂલ રી ગોરો ॥ લેખાતાં તેને યા
ર ન લાગે ॥ નમ કુંકર મારે સોટો ॥ પ્રાણી
તન ગાળા સંસ્કારમાં સાર નામ સમરવું
પાલૂખ્યાને આપવો રોટો ॥ ઘાણી પાણી
મન ધ્રુવ રાખીને ॥ ઘાણિએ ચલરક છોટો
પ્રાણી તન ગારા નારીને નાડી ઝિંદગી
અહો નીશા ॥ જે રોગ સફૂંધી છે મોટો ॥
ખુબ્યાતે માં ખડુ જન ખિયારા ॥ રંતનો પ-
ડીયો છે ટોટો ॥ પ્રાણી તન ॥ આ રુરતા ની
રંતર અંતર રાખી ॥ નિરખે રાધા કૃષ્ણ

જોડોડા પ્રેત્તારાંકર ફરે પ્રેત્તુને ત્વજીવ્યો
 ત્વજીવતાં રહે નહિં છોડોડા પ્રાણી તંત્રેવો
 પાણી પરપોડોડાજા

ગરબી.

સૈયર શીદને વળાવો મને સાસરે જોડાએ
 રાજા ગરબીક્રશ્નને વરમાનો વરમા
 ગીએ જોડાજીવન તુલ્ય જોવા પેતિને તો ત્યા
 ગીએ જોડા સંજીક્રશ્નને વરમાનો વરમાગી
 જોડોડાડેડા જોધી જોડાંડ સોડાજ નહિં
 જિતરે જોડા વારેવારે જોડાંજ પર્થ જયત
 રે જોડા સંજીક્રશ્નને ગીડા ડાઘાવરને વરે
 થી રાંડવું પડે જોડા સતસંગમાં જુઓ પતિ
 જા જોડે જોડા સંજીક્રશ્નનારા જુડો જયજ
 પેહેરો તે જનુરાગીજો જોડા જોધી રાંડવાત
 ઘોડો તો લય ત્યાગીજો જોડા સંજીનાડા
 મટે પીડા મારે તો પ્રસૂતા તણી જોડા ફોણ
 તેજના તે જુએને રાકે ગણી જોડા સંજીક્ર

શ્વનેનાજાપછી પ્રીતમ તણુંતો વ્રતપાળિ
 યેનેા નેથી નતમ મરણ દુઃખરાજીએને
 ાસંખીક્રશ્વનેના પાપા મારાગુરુને મીંઢ
 જસત્ય જાંધીયુંનેા દુરે છુટે નહિં એમ
 સાધીયુંા નેા સંખીક્રશ્વા જા મીરાંજા
 ઈને જગતમાંહિનણીએનેા પ્રભાશંકર-
 નીચાણીજિર જાણીયેનેા સંખી શ્રીકૃ-
 ષ્ણને વરાનો વર માગીએનેાજા

દોહરો.

તન્નક નનકોપે ભૂપતું, નામ રહે નવખંડ;
 રવિ રશિ ભૂમિ ન્યાં લગિ; ત્યાં લગીરહેજખ
 વૈષ્ણવનાં સ દાણ.

રાગધોળ.

જુરે વૈષ્ણવ નનતે નાણીએા લક્ષણ એ
 ગણત્રીસ લખાયાટેકા શ્રવણ કિર્તન સૈ
 મરણ શામનુંા અરેયન વંદન દારે સંખી
 યા જુરેનાપાપોદ સ્તેપાને જાત્મનિવેદ

નાા પરદુઃખનો કરે ઝિપાયાા ભુરેના સાચંદે
 સૌધુ ને નીંદો ન કોઈનીા ન્તીરેલોલી કપેટી ને
 ધાયાા ભુરેનાડાા બુઠ હોસેા કરેધી બુદો કુહ
 ા મનંચરી કરી સઘળે ન્તયાા ભુરેના શાઝો
 રાતૃષ્ણા રહીતઝે ન્તણીઝેા ક્ષિમા દયા વે
 રોઝય રોહાયાા ભુરેના પાધરેમ પાળે નેમો
 હ ના ઝિપેના માયા થકી તે દૂર પજાયાા ભુરેના
 દાા ઝલિમોતને માનંરહીત છે ા સતસંગ
 કરેતે સદાયાા ભુરેનાડાા કોમ કોધ તે વરી
 વરતાવરીા પ્રેમે પરના તેરાંકર ગાયાા ભુરેયે
 શ્રવનંનતે ન્તણીઝેાડાા

દોહરો

ખુંધાંતો ઘરતી ખમેા દ્રાટ્યાં ખમે ખનરાયા
 ઠાણ વચન હરીન્ન ખમેા હરીઝા ખુંદ સમા
 યાાા દગલ ખાન હોહોડા નમેા ચીતાયોર
 કમાના ઝેત્તા નમે ના રીઝીઝેા નમતા
 લેતા ખાનારા

ત્નનનગરજી.૧

જોધવજી સંદેસોફેજેજે રચામને ॥ એરાગ
 મગન ત્નનનમાં ચાલો નર્થજે ચુંપધી ॥ નેજે
 તાર્યો શતનગરતો સાધિજે ॥ જમૃત પાઈ-
 ને જમર દરીમાં આણીઆ ॥ સદ્ગુરુનમ
 રે જમરાવે નીતનાધિજે ॥ મગનારી ॥ જે
 કાંતે લક્તિ જે હરીજન નર્થ કરે ॥ તેપી તારે
 પોતાનું કુટુંબજે ॥ દીમર બેસી નાવે પોતે
 ઊતરે ॥ તેમાં પી નનં પ્રાણીને વીલંબજે ॥
 મગનનારા ॥ કુળજુગમાં સતજુગ આજ
 વસર નાણજે ॥ સીંધુમાં તેમ મીઠી લેહે
 રીજન્યજે ॥ લક્તિનો આલાનું પ્રગટ્યો
 નાણજે ॥ જનવાળું ચોદેશે તેફેનું ધાયજે
 ॥ મગનના ડાવાદ નધી વિદ્યાનો કિંચિત
 કોઈ સમે ॥ સવાદ નધી ખરસ ખાવાને
 ખાંતજે ॥ રામ ત્નનમાં રાત દિવસ રેફેવું
 સદા ॥ ધ્યાન ધરીને રેફેવું પણ જે કાંતજે ॥

મગનના શા અંતર માયા ત્યાગી છે જાતે
 દથી પાપરખે પ્રેમી પ્રાણીનો વળી પ્રેમને ॥
 અંતરનું હારદ તે સહિનું જોળખે ॥ સ્યાર
 થમારે માણ્યાનો છે નીમલે ॥ મગના પ
 પાવારે વારે સમલે છે સરવને ॥ પોદારી
 તે કહે છે લલલે રામને ॥ કામ ન જાણે જી
 ભું કોઈને અંતમાં ॥ હામદામ નીલધામ ન
 રાણે કામને ॥ મગના ૬ ॥ રાત્ર ફરો પુર
 આતો પિંડુ જીલરો ॥ મોતી, વીજ, લજ
 ફણી, જે કપૂરને ॥ અમર, ગોદચંદન, મગ
 મદન આલે ॥ ફરીલત દાતા વીર વિશ્વમાં
 સુરને ॥ મગના ૭ ॥ અયજ મતી અંધરે
 છે સીતારામની ॥ સંધરે તેથી સકળ મ
 નોરથ સીધલે ॥ પ્રભાશંકર પ્રભુતે લલ
 અં પ્રેમથી ॥ જે સુખ તુલે તાપે નરદસ
 નીધલે ॥ મગન લલમાં ચાલો લઈ જે પું
 પથી ॥ ૮ ॥

ગરબી ૨

ઉદરની સ્તુતિ તું હરીની વિસર્યો ॥ ઊંધે મુ
 સ્તક ફૂતો પ્રાણ જાપે ને ॥ પ્રેલુએ જોડી મા
 ત પીતાને સુ પી જો ॥ મોટો પઈને મોટાં ફી
 ધાં પાપે ને ॥ ઉદરની ॥ પાપે રનીંદા પેર નારી
 નરી નુગદુ ॥ પર પાંપણ નું ખાંપણ સારતે
 લીધું ને ॥ પીધું વીધવારી વરા નારી થયો ॥
 વ્યસન પસન તેં નનમધરીને ફીધું ને ॥ ઉદર
 ની ॥ રા ॥ લેરા ફલેરાતે મુખ્યો નહિં મોટો પઈ
 ॥ દેરાત ને માલ્યો તું પરદેરા ને ॥ ફુલ
 ગાત્ય પી ફુલ મો ફીધાં ઘણાં ॥ સત સંગત તેં
 ફીધી નહિં લવ લેરા ને ॥ ઉદરની ॥ રા ॥ પર
 ણીને તેં ફરણી નૂદી જાદરી ॥ માત પીતા
 ફુરાનુ સમ પછી માને ને ॥ દયા દાન દાસ
 પણ તે પુઝે નહીં ॥ નીરાદિત ધન રણ પુછે
 તે જ્ઞાનિ માને ને ॥ ઉદરની ॥ રા ॥ ઘર મેડીતે
 ફીધી ગગને ગાનતી ॥ દ્રાચી માયા ફાલ્યો ફીધો

डोटने ॥ तृष्णा नी तृष्णा तो इति छीपे नहिं
 रीक्याण नेती छिंद हेठनी डोटने ॥ जिहर
 नीगां पा जेम करंतां जुय पड्यो नं न्यमां
 ॥ लक्षित तो पछी ल्याये नहिं सत्त संगने ॥ मा
 यानी भदिरा तो भीठी लागती ॥ जेम करंतां
 गणघा मांडपुं खंगने ॥ जिहरनी ॥ दापछी
 परणो ली प्यारे तो मारे जासडे ॥ पुत्र कहे
 ज्जा हरयो क्यारे रणरोने ॥ बहुचारू तो याद
 जुवे भरपा तणी ॥ आं ड रोदली डोसो भर
 तां भणरोने ॥ जिहरनी ॥ जा जे वुं करंतां
 भुरष भन सभने नहिं ॥ भगन लनन भं
 नय नहिं कोर्छ दितने ॥ दास प्रलाना प्रलु
 ने रो समरे नहिं ॥ तन मन धन पी पछिने
 तुं ज्जाधीन ने ॥ जिहरनी स्तुति तुं कही नी वि
 सयो ॥ दा

गरजी ३

सतगुरु सभखे शंकर सरये नासरो ॥ नासे

નેથી નમનાદૂત તમામને ॥ માયાથી જ
 જગો તે હીનો ન જરે ॥ કાયા નિરમળ
 પાશે તનુતાં રામને ॥ સતગુરૂ પીત્યાર
 એદારથી પરમારથનાં જાણને ॥ સરોવર તર
 વર મેઘરાગને સંતને ॥ ગુરૂ મહિમા ગાતાં
 સો પાર ન પામીએ ॥ જનવર વાતનો જાણી
 ધોયે જંતને ॥ સતગુરૂ પારા ગુરૂ વચને
 તું ચાતુર થઈને ચાલને ॥ ત્યાં તનુ જો મુ
 નશાદેહની માંયને ॥ મોરાશીનો ફેરો તે
 છીડેડવો ॥ કાળજડામાં હનુ પિયારો માંય
 ને ॥ સતગુરૂ ગાગા ગુરૂ સેવા જોઈ ચીત્તેથી
 જ્ઞારાધીએ ॥ સીધી મેથી સેન સમાધી જન
 ને ॥ રોગદોશ તો જનશે મુજ મુકી તદ્દાત
 છી ઈચ્છા નહિ પાશે કરવા લોગને ॥ તત્ત
 ગુરૂજ્ઞા માયાનું જાણતો મરશે તામથી
 ॥ ધ્યાન ધરેથી જાતમ રૂપ જાણાયને ॥ અ
 હ સકળ ત્રાસે પછી ॥ જાણ્યાં જાણ્યાં ॥ તનુ તમા

જામાં તે હરીદાસ લાણાયને ॥ સતગુરૂ
 ॥ પાણી યન મુક્ત પયને મતિજિતિ જનગરી ॥
 ભુક્તિથી પેછી બુદ્ધો પ્રાણી પાયને ॥ તુ-
 ક્ષિતમાં તો મન તેનું લેદે નહિ ॥ જ્યેયો સદ્-
 ગુરૂ વચન તણો મહિમાયને ॥ સતગુરૂ ॥
 ॥ સંત કૃપાજે સમરણ વાધે સ્નેહથી ॥ સમ-
 જાજ્યજા જ્યવિનારી તો દેખાયને ॥ હું માનું
 ટળતાં તો જ્ઞાતમ જોળખે ॥ હરદેમાં શ્રી
 હરી રૂપ નીરખાયને ॥ સતગુરૂ ॥ ૭ ॥ મારે
 સુણી શીક્ષા પરલાવામની ॥ મગૂ પઠતે મ-
 જાન લલનમાં લલવને ॥ જ્ઞા જ્યસર તોફ-
 રીફરી જાએ નહિ ॥ લવસાગરનું નિશ્ચે જ-
 ણો નાવને ॥ સતગુરૂ સમરે સંકટ સરવે
 નાસશે ॥ ૮ ॥

ગરબી-૪

તુરસોડમાં લક્ષ્મીનો મહિમા લણો ॥ સામદ
 નારદ સુરીનર શેષ મહેરાને ॥ જનઘંટાદિક

આરાધન હરીબુંદરે ॥ નિગમ નિરંતર ધ્યા
 ન ન યુક્તે લેશ જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ભક્તિનો મ-
 હિમા લણો ॥ ગીતા વ્યાસ વરી રહે ગાથામાં
 ભક્તિ ગણી ॥ નામ સમરતાં કામ સરવણુ
 થાય જ્ઞે ॥ ભક્તોની પાછળ તો ભૂધર ભુલ
 મે ॥ દાસ દાસના પુરૂષોત્તમ કહેવાય જ્ઞે ॥
 ભુર લોકમાં ગારી ॥ ભક્તિ કરવા મુનશ્ચ તન
 માગે સદા ॥ નરસૈં મેહે તો વંદે ચારમ ચાર
 જ્ઞે ॥ હરીનન ધર્ષને જીવતરિયા જાહેરા-
 માં ॥ નામ તેહેનાં શ્રવણે સુણ જ્ઞે ॥ વ્યા
 ર જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ॥ ગા હિમો હરીનો દાસ
 ધર્ષને જીવતરયો ॥ તેને ગણી જ્ઞે નરસૈંનો
 જીવતાર જ્ઞે ॥ નિત્ય સેવા નિત્ય જોછવકિ
 ર્તન જાહેરે ॥ ક્રશ્ન કૃપાની કવિતાનો વિસ્તાર
 જ્ઞે ॥ ભુરના જા જીવતાનિ જ્યાતિ જા-
 તિ જાહેરી ॥ ગામ તોરણે જીવતરિયા ર-
 ણછોડ જ્ઞે ॥ દ્વાર કાં માં વાગાનેણે હોલ-

વ્યાપાર સગાઈને પુરુષા મનના કોડને પાનુ
 રત્નોકમાંના પાડાકોરમાં તે ફરીર સગાયો
 નેમણેા નેથી લિધજ્યાં રણછોડજીનાં દ્વારને
 પાલન્ક તણું પેણ તેતો પ્રભુએ રાખીયું તે
 થી ગાળીયે નરસૈનો જયતારને પાલુરના
 દાડાકોરમાં દીઠાતે ઈચ્છારામને પાલરજી
 નેને ભાવપ્રીતિ પાયાયને પા રાધાકુંડ જાદિ
 તે જારા જાંધીયા પા તેથી તેને નરસૈના નામ
 જાણાયને પાલુરતોડમાં પાણા સદાવ્રતમાં
 બ્રાહ્મણ સાધુ જહુ ભમે પાએમ જયતરીફી
 ધાં તે જહુકામને પા માટે ભવું મગન ભલન
 માં ભાવથી પા ફરનેડીને ફેફે પેરભારામ
 ને પાલુરતોડમાં ભક્તિનો મહિમા ઘણો પા

नरसींह मेहेतानी

गित्तर क्रिया.

रम्यतार

हरीनोदास प्र तारिंदर रामसु

उपायी प्रसीधद्वारा

श्रीलोचनदास रणछोड डाकोरवाणा

अमदावाहमध्ये

छगनभास भगनभास नारीणा प्रेक्षमा

उपायी

मेडासुं लहर आगण हर गोपिं हनुशासनी

दुडानमां

संवत् १८३८

दिमत २०७

संने १८८३

૬૮૩ નરસીંહ મહેતાની ઊત્તરક્રિયા. — ૦ —

રાગ હનુમાન ગરુડના સંવાદનો.

નાગર સાગર ભુતાઘડનો પાધ્યાન ફરિનું
 રહે ધરીના નરસૈયાનો નિમ પાળયાના ક્રમે
 ઊત્તર ક્રિયા ફરીના દેશનાં ફાંતોર્પણી ભ
 ક્તિ કરતો પાદામોદરનો ઊપારીના ભાલિ
 યે જોઈ વચન કીધું તેથી પ્યોતે ઊપારી
 પા માહાવત માં નઈ તપે જ્ઞાવાધ્યું રીંભુનું સ
 મરણ કીધું પ્રસન પયાભોળા ભયભંબન
 પા પ્રપમ દાસ દરીન કીધું માઝ્ય માઝ્ય
 રીંભુ જોમ ફેછે નરસૈયો પછી માગેછે
 ફર ફરી જાખંડ રાસ દેખાડો તે મતિભે
 વા ભગેછે રીંકર નરસૈયા પે લેઈને પા
 જાખંડ લીલા ભેઈ ખરીના નરસૈયાનો નિ
 મ પાળયાના ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા ફરીના પા
 ફે ક્રમ તું ભક્ત ભક્ત માં પાધ્યાન સદા માં રંધ

रनेगानेची नरने दीदी तेवी ॥ लीजानी कुवित ॥
 करनेगा वाडूडी नरसैंयो पास्यो ॥ शीवल ॥
 ने यरणे नमियो ॥ तम घरदानधी हुं हरि ॥
 पाम्यो ॥ तेधी हुं प्रलुने गमीयो ॥ त्यारपे ॥
 छी लालीने पोते ॥ नरसैंयो पाजे लाज्यो ॥
 ॥ तम परतापे घरान पाम्यो ॥ नम किंकर ॥
 तो नय लाज्यो ॥ गरपी पाणी गरपी ॥
 छितो ॥ मुजे पडी ते जियेरी ॥ नरसैं पानो निम ॥
 पाजया ॥ क्रुशे जित्तर क्रिया करी ॥ रा ॥
 शंत समागम सदा करेछे ॥ पंथ सजी से ॥
 वाडरती ॥ सदन सदा द्रत हरी प्रतापे ॥ घो ॥
 जी घनतो दूडदूड ती ॥ वैश्वयनुं यणी दंड ॥
 मणीने ॥ नृत्य करे नरसैं मेरेतो ॥ आ ॥
 ज्यसर जावे नहीं करीने ॥ मुजेथी जेवुं ॥
 इ हत्ते ॥ ताज गंग मरदंग जियंगी ॥ शं ॥
 प्पराष्ट तुराठी वाजे ॥ लेर लूंग जने सु ॥
 सतारो ॥ घडी जाणे घंटा गाणे ॥ सदाय ॥

સદાશામળિયે રાજેષુ કુંડીરીકારી આપે
 ફરી નરસૈયાનો નિમપાળવાાન્ક શ્રેષ્ઠી
 ત્તરક્રિયાકરીપાડા મંડળિકારાજે મહા
 દુઃખદીધું પાપણી પ્રભુજે પાપું છેાલત્ત
 લીડ લંબનલવલુધરા પીરદ પોતાનું સા
 પું છેા સુતાજેકું કુંવરજાઈનામે પાશામ
 જસાકુંવર કહીજેત જગુ કદયામાં સહાય
 ફરીતે પાલકણથી સરીજોવાદ કર્યો સંત્યા
 રી સાપે પાકાર ફરીજે જાપ્યો છેાલુરતો
 ક્રમાં લત્ત પથોતે પોતાનો ફરી પાથો
 છેા ખરીવાત સફુ ખોટી માને પાનારીજો
 તે વડનગરી પાનરસૈયાનો નીમપાળ
 વાશાન્ક શ્રેષ્ઠી ત્તરક્રિયાકરીપાડા પા
 કુંવરજાઈના કોડ પુરીયાપા મોસાકું મા
 પુંદીધું પામેફતાલુ જોછયમાં પેડાપાશ્રા
 ધ્ય રામજો નઈ કીધું પાઉત્તરવયમાં ખ
 ત્તજેલાજોમેલેર ફરી છે મલજાલી પા

अहं सङ्गमां लास थियुं नहीं ॥ दीगदरीते
 इहीं आली ॥ तयार पछी तो मेनु छछाजे
 ॥ नारी थियां पत्नी पुत्रा ॥ मेहेतानुं सुधरेलुं
 सरवे ॥ लायुं घर सुत्रा ॥ शोक नपी मेहेता
 नामनमां ॥ रडे नहिं ते नेन लरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ दृष्टो उत्तर क्रिया करी ॥ प
 ॥ लोड पररूप रडे वा लाया ॥ लक्ति मां
 ने ने लायुं ॥ परणे लोने पुत्र मुजो ते ॥
 मोत तेहनुं ना आल्यु ॥ नारी नीव नी खासा
 मुडे ॥ अंन विना ते जपठाती ॥ नरसैं याने
 नवराछे नरवे ॥ इरता त्पदरी नी लक्ति ॥
 कामदर्यी ॥ दृष्टाजे श्रीलुं ॥ देम मुयां नहिं
 लाया ॥ ॥ जमतुं छे जे विंछने जेतो ॥ दर
 म गती जे बस्य सज्यां ॥ ललुं थियुं जेम डे
 लगत ॥ दरीने समरे दरी दरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ क्रमे उत्तर क्रिया करी
 ॥ ॥ नरसैं मेहेतो सरव लोडने ॥ दहे कुं

ફરથી નહીં ડરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા કરી નાનાત મળી નાગ
 રની લેગી કહું તે કૌતક નેવાનું નર સૈંયા
 ને વિમાન જાણું જંધ કર્યું છે રોવાનું નાના
 માનાનો જો પાખંડી નાત નાગરી ચગોવી
 ન મરતા સુધી જો ન મુકો જાનવાત ખરી
 નેવી કુડી કુડી જખી જાપીને, કૃપૈ જાલી
 થા સરવે નાચી ખુંદી તાજ વગાડી ખોલી
 થી ફરવે થયું માવડું ઘનગાળુને નાનુડી
 વાત જાદરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા કરી નાના મોશાળામાં
 શંખ ઘગાડ્યો વેડે વાઈને જનવ્યો નાના
 નોતકું જંધ કરોને નર સૈંયાને તનવો કાંમણ
 છે કાંઈ તાજ ચંગમાં તેને નઈ ફૂડો જાણ
 ણને જો કદિન દેખાડ્યું નાગરમાં દેડો
 નીચે વરાળમાં જો છવ કરવા નર સૈંયા
 જો સો નાગરમાં નમવાતે કાજે, જાપીને પે

સોમ પદનારી નળ પાંચાકાલે જનજી આરી
 ત્વરીના નરસૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રુશ્ચે ઊત્ત
 રક્રિયા કરી પીનારા સગાઈને ત્રાસ પમાળે
 આહાસ માથેની માતીનો ॥ દસ પઈને જા
 રા રહેતો ॥ પાસ નહીં નીલ જતીનો મવા
 સતલુ વનવાસે વસી જો ॥ ત્રાસ પએ પી
 ત્વર માજો ॥ ત્રાસ પ્રાણી જા આગ્યા જાય
 રો ॥ તો જો નથી જો કર માજો ॥ પાળેંડી જો
 ડંડીને તોં દુઃખ દીધું તારી ॥ ગાણા માંતે ગર
 દ દીધે તાગરની તારી ॥ મરદ ગરદ તે સ
 યદુ તુ ત્યાં નૃત્ય ગીત તે જનુસરી ॥ નર
 સૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રુશ્ચે ઊત્તરક્રિયા કરી
 પીના જો મરદીને બ્રહ્મા સરયે ॥ દંપતી જા
 યદુ જો સાવી ॥ વિમાન આગ્યા વિના વિ
 પ્રતે પાત બુદી કેમ ચલાવી ॥ બુના ઘડના
 મરદે જરવ તો ॥ જો પાને ફાંતે આવે ॥ ત્રાસ
 રના મુખ સામું જોઈને ॥ હસવાનું ફાલે ॥

નાગર સહુ ચીડાતા દેખી પા વિમાન જાવી
 રહ્યાં ખડાં નર સૈંયો સહુને પછી નમી જો
 પાને ત્રેથી વળી જાંસુ પડ્યાં પા જા વિમાને જે
 સો સરવે પા દેકાણે સહુ ઠરી ઠરી નર સૈંયા
 નો નિમ્ન પાળ્યા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા કરી પાર
 પા પંચ સખી નર સૈંયા સાથે પા જેઠી છે તે પર
 લાતે પા લન્ક ખીબ્બ ખહુ જેઠા તે માં પા ના
 મર નહીં નાત્યે પા જોડે જો મપિમાન ભરણું
 પા ચક્રિત પેચા સાગર લોડો પા પરસ્ત પરસ સ-
 હુ ખેરશે કહે છે પા વિમાનને રોકો પા ખાલી ન
 ઈ વૈમાન ફતુ તે પ્રપરીને કાળે પા ભેષા માટે
 નાગર જેઠા પા તન મન માં લાગે પા વિમાન તે
 ખિચ ખિચી નર સૈંયા પા લ્લજે ગંગા ન પિયરી પા
 નર સૈંયા નો નીમ્ન પાળ્યા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા
 કરી પા પા નર સૈંયા વૈમાન નીસરું પા ન્ય
 ગંગા ન માં ધમધમતું પા પ્રપરી નું વૈમાન ફતુ તે
 રહ્યું લૂતળ માં તે લમતું પા વૈમાનેથી નાગ

રસજનકયા પાધીજો ધીજ હેઠળ પડીયા પકો
 ઈને વાગ્યું કોઈ રીર લાગ્યું પાકોઈ કોઈ રડજ
 ડીયા પાકોઈ નાસતું કોઈ ત્રાસતું પાકોઈ ત્વ
 રાયું કાંટામાં પાકોઈ ઊછળી પડ્યું કુવા માં
 કોઈ પડ્યું છે ટાંકામાં પાકોઈ કોઈ ઊપર કોઈ કો
 ઈ હેઠળ પાકોઈ કોઈ જાંસુ પાત પાત લરી પાત
 રસેંયાનો નીમ પાળ વા પાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા
 રી પાક્રશ્ને લલ્યા પામ્યા નાગર સરવે પાક્ર
 માં ખુણે પેઠા છે પાક્રશ્ને કોઈને પાટો જાંધે
 પાક્રશ્ને જોડી જોડા છે પાક્રશ્ને રુદ્ધ છે રત્ન
 ધારી પાક્રશ્ને જામણ સળિને દે છે પાક્રશ્ને લલ
 ને કોઈ ન છેડે પાક્રશ્ને મફરી રસાયું કહે છે પાક્ર
 તસતાયે સુક્રત નાસે પાક્રશ્ને મચરાને તેડે
 પાક્રશ્ને નંતથી હળી યાત્રી જો પાક્રશ્ને નહિં તો ન
 મફિંકર તેડે પાક્રશ્ને લાવથી કોઈ તરે નહીં પાક્ર
 ફરી જન તો ગયા તરી પાક્રશ્ને નરસેંયાનો નીમ
 પાળ વા પાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા ફરી પાક્રશ્ને પા

ત્યારપછી ત્નાલીએ ઝઘડો ॥ મિલકત ખા
 વા મમ્માવ્યો ॥ વણસી ધરને વકાસ્યો તે ॥ મે
 હિતાને મંદિર ખાવ્યો ॥ ત્નગતડે ત્ને ગું બહુ
 ફીધું ॥ ત્નો ફોનું ધન જુરીને ॥ તીલક તાણી
 છાપો મારી ॥ ગોપી ચંદન ઘુંડીને ॥ ત્નરખા
 વી ત્નામાઓ ત્નારી ॥ નૃત્ય કરીને નારીને ॥
 ગુપ્ત ધન ગોરડીએ ખાપો ॥ ત્નુગતેથી ર-
 મી જ્નરીને ॥ માટે મંદિર ખોદીને ઘું ॥ માલ
 માં ફીથી નીકળશે ॥ દંપતીએ એ મપિ પાર
 ફીધો ॥ ફરમ લખ્યું સરવે મળશે ॥ ઘરમાં
 તો ઘણું ગોપી ચંદન ॥ માખાએ તે માં ચંપ
 રી ॥ નરસે યાતો નીમપાળવા ક્રમે શિત્તરકિ
 થા કરી ॥ ૧૬ ॥ એમ કરતાં કુંવરખાઈનો સ
 સરોજી ખાવ્યા લેયા ॥ શામળશાની પહુ ફ
 તીતે ॥ મુખેથી લાગી રોવા ॥ મુનછતાં રું
 મારે મંદીર ઘણો ફોઈતો નાપોડે ॥ એમ ફફ
 ને તાણું વારિયું ॥ ફાફાને રોકે ॥ ખીન્નું તાણું

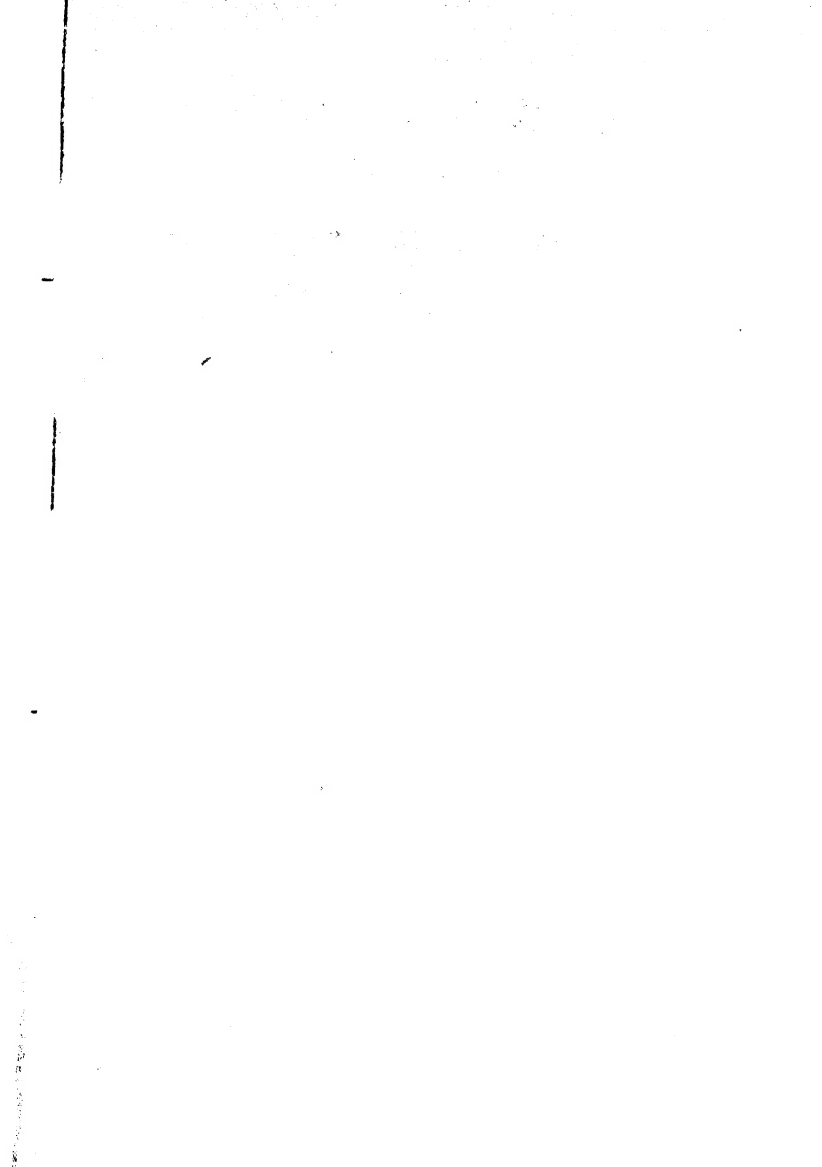
जण धरीनो वण रसी धरीजे वारयुं छे त्रीनु
 ताजु श्रीरंग मेहेते ॥ लोद सरय तो वारयुं छे
 मेहेते तो घन भरयुं सरये ॥ संयी कीधुं तपी
 नरी ॥ नर सै या नो गा ॥ नागर नात मणी
 राहु लेवा ॥ करवाने मिलत याही ॥ त्रण
 णां पोझ्यां पछी लडतां ॥ सरकारे तो दूरी जाही
 ॥ राहु रनन जहु शाणा धिने ॥ त्रणे नाने
 लडकाव्यां ॥ त्री ताण गाता मेहेतो ॥ तो ॥ त्र
 णे ताजां जडकाव्यां ॥ दुवार कामां कामयला
 व्युं ॥ पित्त रक्रिया केण करे ॥ लुनु नेछे ॥ राम
 णी जो साथी ॥ यीं ताते मन मांही धरे ॥ दस
 माने दिवस दूरी जाव्या ॥ वण सी धरनो वेस
 धरी ॥ नर सै या नो गा ॥ मुछ जितारी मावो
 जेहा नात नागरी जो जायी ॥ सीधु सामान
 सरये लाव्या ॥ यात सरय मन मां लायी ॥ सा
 त दिवस नी लनरा भटि नात पारस भागीजी
 धी ॥ पींड दान त्यां प्रलुजे कीधुं ॥ गाम सराय

एतीत्यांकीधीगात्रयोद्योसेन्यातोआपीगा
 गोरछानआप्यांअष्टेालातलातनालो
 नदीधनागरनेभीरिन्तेसंतोप्यासकुहरी
 नननेपाकोईनीसरयो नहिंअरीानरसैना
 नातनमाउतागरदेरीगापांयेहरीनेपेड-
 वानाढीपरधीपीरस्युंत्रांजजीअेाहेतध
 रीनेलगवानातमतांनमतांनागरजोसा
 सवाहसुंदरराप्पीनेावाएसीधरेगरयोद्वयी
 तोगरसोईन्नएोभाजीनेाभरमरयननागर
 नांसुणीनेाहरीअेत्यांकोतममयुंवाएसीध
 रनेथारलूनछेाअेवुंहरीअेद्वेधसुं
 अडितपैथानागरसकुलमतांवासगया
 धिररीानरसैथानोरागानातनमाउतां
 हांसुंकीधुंामेहेपुंसकुलगायुंघडिंधीनोदि
 खाजपुहरीगाडामसरयतायुंत्वारफीत्रि
 त्तोवनपेतितोआपपियाअंतस्यानान्याय
 पुहरीरुरपेआनेासोपुंपडपुंपानाताणां

ત્રણે ગયાં ઊઘડીા તાળશંખવાન્નુવાઝ્યુંા
 સુરપંખા ફરી દાસ હતી તેા લગન ત્રીકમ
 સુંલાઝ્યુંા નરસૈના કુળમાં કુળદિપેકા પ્રગ
 રત્નગતમાં દાસ ઘડીા નરસૈયાનો નીમણ
 ણયા ક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા સંવત્તજો
 ગણી જાડ ત્રીસોા યૈત્ર શુકલ સાતમ ફહીયે
 તારવી વારના મધ્યજ પોરેા તાવણી પદ્મ પુરણ
 લહીએા રાત્નગર રેહે ચારી વાડવા ખેડા
 યતો ફરી લક્ત સદાા પેર તારાં ફર ગુણ ગાય
 છેા પ્રેમે પુરણ પ્યાર તદાા ફર્યાં ફરીએ કામ
 બહુનાંા તેમ ફરાવાને માઝ્યુંા દાસ તણો
 થઈ દાસ ફરીનોા જયર જારિા અંતર ત્યા
 વ્યુંા લક્ત તણો અલિ પ્રાય બેઈનેા તેમ
 ચાલું છું અનુસરીા નરસૈયાનો નીમણ
 યા ક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા

ઈતિ શ્રી નરસૈમેહેતાની ઊત્તર ક્રિયા સંપૂર્ણ

સમાપ્ત

सिद्धिगङ्गा कितना बप्पू

तथा
नरसींह मेहेतानी
उत्तर क्रिया
संपूर्ण.

समाप्त.

